

CARLO GOLDONI

KJODŽOS KIVIRČAI

Iš italų kalbos vertė
ALGIMANTAS GUDAITIS

VEIKĖJAI

Padronė Tonis (Antonijus) – žvejų tartanos savininkas

Dona Paskua – padronės Tonio žmona

Lučeta – padronės Tonio sesuo

Tita-Nanė (Džambatista) – jaunas žvejys

Bepas (Džuzepė) – padronės Tonio brolis

Padronė Fortunatas – žvejys

Dona Libera – padronės Fortunato žmona

Orseta (Orsolina) – donos Liberios sesuo

Keka (Frančeska) – donos Liberios sesuo

Padronė Vinčencas – žvejys

Tofolas (Kristoforas) – valtininkas

Izidoras – teisėjo padėjėjas

Komandoras – teismo pasiuntinys

Kanokja – vaikas, prekiaujantis keptais moliūgais

Padronės Tonio laivo įgula

Izidoro tarnas

PIRMAS VEIKSMAS

Pirma scena

Gatvė, nameliai.

Iš vienos pusės – Paskua ir Lučeta, iš kitos pusės – Libera, Orseta ir Keka.

Visos sėdi ant šiaudinių kėdžių ir su staklėmis ant pagalvėlių neria nėrinukus.

LUČETA. Mergos, kaip šiandien oras?

ORSETA. Koksai vėjas?

LUČETA. Ar aš žinau! Ei broliene, koks vėjas?

PASKUA. *(Orsetai).* Dar klausia! Šitoks sirokas, argi nematai?

ORSETA. Kai toks vėjas, smagu plaukti į krantą.

PASKUA. Aš manau! Jeigu mūsų vyrai plaukia namo, sirokas pučia tiesiai į laivugalį.

LIBERA. Bus namie rytoj, o gal net šiandien.

KEKA. Tikrai? Tai reikia paskubėti. Kol grįš, norėčiau užbaigti šitą nėrinį.

LUČETA. Keka, daug tau dar liko?

KEKA. Dar kokie trys sprindžiai.

LIBERA. *(Kekai).* Pritingi, sesute.

KEKA. Ar aš? Seniai aš čia pradėjau!

LIBERA. Jau savaitė.

KEKA. Eik jau! Kur ten savaitė!

LIBERA. Tai nesnausk, jeigu nori turėti sijoną.

LUČETA. Ei, Keka, kokį sijoną siuviesi?

KEKA. Naują. Gryną vilnos.

LUČETA. Ką tu sakai! Ar tik ne kraičiui?

KEKA. Kraičiui? O kas tai per daiktas?

ORSETA. Na ir kvaila! Argi negirdėjai, kad merginai ūgtelėjus, kraunamas kraitis? O jei kraunamas kraitis, vadinasi, leis už vyro.

KEKA. Sesute?

LIBERA. Ką, mažyte?

KEKA. Jūs norite mane išleisti už vyro?

LIBERA. Luktelk, parplauks maniškis, tada žiūrėsime.

KEKA. Dona Paskua, ar mano svainis Fortunatas irgi išplaukė žvejoti su padrone Toniū?

PASKUA. O kaipgi! Ar nežinai, kad jis vienoj tartanoj kartu su mano vyru ir jo broliu Bepu?

KEKA. Tita-Nané irgi su jais?

LUČETA. (*Kekai*). Žinoma. O tau kas rūpi? Ko tau reikia iš Tita-Nanės?

KEKA. Man? Nieko.

LUČETA. Argi nežinai, kad mudu jau dveji metai susižadėję? Sakė parveš man dovanų žiedą.

KEKA. (*Sau*). Bjaurybė! Įmanytų – visas pasiglemžtų!

ORSETA. Nusiramink, Lučeta. Pirma turiu ištekėti aš, o jau tada galės ir mano sesutė Keka. Taip, taip, pirma aš! Kai tik grįš tavo brolis Bepas, mes ir susituoksime; tu irgi galėsi tekėti už Tita-Nanės, jeigu jis panorės. O Kekai dar anksti!

KEKA. Pamanykit! Ar tik senjora nenorėtų, kad aš likčiau senmerge?

LIBERA. Užsičiaupk! Žiūrėk darbo.

KEKA. Kad būtų gyva mamytė...

LIBERA. Tylėk, kai vošiu pagalvėle...

KEKA. (*Sau*). Nieko, nieko, vis tiek ištekėsiu, kad ir už driskiaus, kuris vien krabukus gauda.

Antra scena

Tos pačios merginos, Tofolas, vėliau Kanokja.

LUČETA. Ei Tofolai, sveikas!

TOFOLAS. Sveika, Lučeta.

ORSETA. Ak tu, kiaule! O su mumis sveikintis nereikia?

TOFOLAS. Kantrybės, pasisveikinsiu ir su jumis.

KEKA. (*Sau*). Man Tofolas irgi nieko sau.

PASKUA. Tai nedirbi šiandien, vaike?

TOFOLAS. Kaipgi, dirbu. Iki šiol kroviau į valtį datules, plukdžiau jas į Brondolą, ten vėl jas kroviau į Feraros pašto karietą. Šiai dienai užtenka.

LUČETA. Tai gal pavaišintum kuo nors?

TOFOLAS. Galiu. Ko pageidausit?

KEKA. (*Orsetai*). Na ir bėgėdė!

TOFOLAS. Palaukit. (*Šaukia*). Ei, keptų moliūgų!

KANOKJA. (*Su prekydėže, ant kurios išdėliotos geltonos kepto moliūgo riekės*). Jūsų paslaugoms, šeimininke.

TOFOLAS. Parodyk.

KANOKJA. Prašom. Tiesiai iš krosnies!

TOFOLAS. Norite, Lučeta? (*Duoda jai moliūgo riekę.*)

LUČETA. Gerai jau, duokit!

TOFOLAS. O jūs, dona Paskua, nenorit?

PASKUA. Viešpatie, kaip aš mėgstu keptus moliūgus! Duokš riekelę.

TOFOLAS. Prašom. Ko nevalgot, Lučeta?

LUČETA. Karštas. Laukiu, kol atauš.

KEKA. Ei Kanokja!

KANOKJA. Aš čia.

KEKA. Duok ir man riekelę.

TOFOLAS. Valgykite. Aš vaišinu.

KEKA. Ne, senjore, nenoriu.

TOFOLAS. Kodėl gi?

KEKA. Ogi todėl, kad nenoriu.

TOFOLAS. Lučeta tai neatsisakė.

KEKA. Kur tau atsisakys! Lučeta sukalbama. Jai tik pasiūlyk.

LUČETA. Ar tik senjora neužsigavo, kad mane pavaišino pirmą?

KEKA. Senjora, aš, rodos, prie jūsų nekimbu. Ir iš kitų nieko neimu.

LUČETA. O aš, vadinas, imu?

KEKA. Taip, senjora. Argi neėmėt jūros kaštonų iš pono Losko vaikio?

LUČETA. Aš? Melagė.

PASKUA. Liaukitės!

LIBERA. Liaukitės, liaukitės!

KANOKJA. Daugiau niekas nebenori?

TOFOLAS. Gali sau eiti.

KANOKJA. Kepti moliūgai! Karšti moliūgai! (*Šūkaudamas išeina.*)

Trečia scena

Tie patys, be Kanokjos.

TOFOLAS. (*Kekai, tyliai.*) Dar pasigailėsit, senjora Keka, kad neėmėt iš manęs moliūgo.

KEKA. (*Tyliai.*) Eikit sau. Baisiai čia jūs man rūpit.

TOFOLAS. (*Tyliai.*) Gaila, po šimts! Juk aš visai rimtai.

KEKA. (*Tyliai.*) Nesuprantu.

TOFOLAS. *(Tyliai).* Krikštatevis žadėjo man peotą. Kai tik įleis ją į vandenį, vesiu ir aš.

KEKA. *(Tyliai).* Tikrai?

TOFOLAS. *(Tyliai).* Kad jūs iš manęs nieko nenorite imti.

KEKA. *(Tyliai).* Aš tik sakiau, kad moliūgo nenoriu, o apie jus nieko nesakiau.

LIBERA. Ei jūs, ko ten kuždatės?

TOFOLAS. Na tai kas? Žiūriu, kaip dirba.

LIBERA. Pasitrauk nuo jos!

TOFOLAS. Ar aš jums kliudau? Gerai, galiu išeiti. *(Pasipūtęs eina į kitą gatvės pusę).*

KEKA. *(Sau).* Kad tu prasmegtum!

ORSETA. *(Liberai, tyliai).* Iš tikrųjų, sesute! Tofolas puikus vaikas. Argi neleistumėt už jo Kekos, jei pasipirštų?

LUČETA. *(Paskua).* Nors jauna, bet velnių priėdus, ar ne, brolien?

PASKUA. *(Lučetai).* Kad tu žinotum, kaip ji mane siutina!

LUČETA. *(Sau).* Ak tu, akiplėša! Atsirado, mat, senjora! Palauk, aš tau dar parodysiu.

TOFOLAS. Pavargsite, dona Paskua.

PASKUA. Ne, vaikeli, nepavargsiu. Matai, koks stambus raštas? Juk čia nėra nei už dešimt soldų.

TOFOLAS. O kokie jūsų, Lučeta?

LUČETA. Mano tai už trisdešimt.

TOFOLAS. Baisia gražūs.

LUČETA. Jums patinka?

TOFOLAS. Be galo! Kokie dailūs jūsų pirščiukai!

LUČETA. Eikit čionai. Sėskitės.

TOFOLAS. *(Sėdasi).* O! Čia man bus geriau.

KEKA. *(Orsetai, rodydama į Tofolą, sėdintį šalia Lučetos).* Matai? Ką pasakysi?

ORSETA. *(Kekai).* Ko tu jaudiniesi? Tegu sau sėdi!

TOFOLAS. *(Lučetai).* Ar negausiu į kailį, kad sėdžiu šalia tavęs?

LUČETA. *(Tofolui).* Na ir kvailas!

ORSETA. *(Liberai, rodydama Lučeta).* Ką pasakysi?

TOFOLAS. Dona Paskua, norite tabokos?

PASKUA. Gera?

TOFOLAS. Pirmos rūšies. Iš Malamoko.

PASKUA. Duokite žiupsnelį.

TOFOLAS. Prašom.

KEKA. *(Sau).* Atsirūgs jai, jeigu Tita-Nanė sužinos.

TOFOLAS. O jūs, Lučeta, ar nenorite pašniaukšti?

LUČETA. Kodėl gi ne? Tegul ta sprogsta iš pavydo. *(Rodo Keką).*

TOFOLAS. *(Lučetai, tyliai).* Kokios žvitrrios tavo akutės!

LUČETA. *(Tofolui, tyliai).* Kur jau ten! Va Kekos tai tikrai gražios!

TOFOLAS. *(Lučetai, tyliai).* Kekos? Baisiai čia ji man rūpi.

LUČETA. *(Tofolui, tyliai, pašaipiai rodydama Keką).* Tik pažiūrėkit, kokia gražuolė!

TOFOLAS. *(Lučetai, tyliai).* Nėr j ką ten žiūrėti!

KEKA. *(Sau).* Ar tik ne apie mane jiedu kalbasi?

LUČETA. *(Tofolui, tyliai).* Tai ji jums nepatinka?

TOFOLAS. *(Lučetai, tyliai).* Nė trupučio.

LUČETA. *(Tofolui, šypsodama).* Mes ją Varškėte praminėm.

TOFOLAS. *(Šypsosi, žiūrėdamas į Keką).* Varškėte?

KEKA. *(Tofolui ir Lučetai, garsiai).* Ei jūs! Aš ne kurčia! Gal užteks?

TOFOLAS. *(Šaukia, mėgdžiodamas varškės pardavėją).* Varškė, šviežia varškė!

KEKA. *(Pašoka).* Ko čia dabar šūkaujate? Kokia varškė?

ORSETA. *(Irgi pašokusi, Kekai).* Nekreipk į juos dėmesio.

LIBERA. *(Pašoka, Orsetai ir Kekai).* Verčiau dirbtumėt!

ORSETA. O jūs per daug nesišakokit, senjore Tofolai Vėpla!

TOFOLAS. Ką? Kas Vėpla?

ORSETA. Kas, kas? Jūs, senjore! Lyg mes nežinotume, kad jus vadina Vėpla!

LUČETA. Ak štai kokia jūs! O dar dedasi protinga!

ORSETA. Atsikabinkit, gerbiamoji senjora Lučeta Plepaila.

LUČETA. Kaip? Plepaila? Tik jau nerieskit nosies, senjora Orseta Bandele.

LIBERA. Liaukitės užgaulioti mano sesutes, bjaurybės!

PASKUA. *(Pašoka).* O jūs nelieskit mano mošos!

LIBERA. Užčiaupkit žabtus, dona Paskua Keptuve.

PASKUA. Pati užsičiaupkit, dona Libera Vištgaide.

TOFOLAS. Nebūtumėt bobos, aš jums...

LIBERA. Palauk, parplauks maniškis...

KEKA. Ir Tita-Nanė. Papasakosiu jam viską o viską.

LUČETA. Gali pasakoti. Baisiai čia man...

ORSETA. Kai tik parplauks padronė Tonis Pintinė...

LUČETA. Taip, taip, tegu tik parplauks padronė Fortunatas Plekšnė...

ORSETA. Kva! Kva! Kva! Kva!

LUČETA. Ple! Ple! Ple! Ple!

PASKUA. Mat kaip įsišėlo!

ORSETA. Apkursti galima!

Ketvirta scena

Tie patys ir padronė Vinčencas.

VINČENCAS. Nutilkit, bobos! Ar velnias jus apsėdo?

LUČETA. Padrone Vinčencai, eikite šen.

ORSETA. Padrone Vinčencai Makarone...

PASKUA. *(Lučetai).* Tyliau! Grįžo maniškis.

LUČETA. Oi! Ir Tita-Nanė su juo!

LIBERA. Klausykit, mergos, tik neišpliurpkit savo svainiui.

ORSETA. Verčiau liežuvį nusikąskit! Dar sužinos Bepas.

TOFOLAS. Kol aš čia, Lučeta, jums nėra ko bijoti.

LUČETA. *(Tofolui).* Dink iš čia!

PASKUA. *(Tofolui).* Išeik, išaik!

TOFOLAS. Mane išvarot? Ak jūs, bjaurybės!

PASKUA. Eik žaisti, vaikelai.

LUČETA. Kareivėliais.

TOFOLAS. Ar aš, po velnių? Gerai, eisiu, bet pas Kekiną. *(Eina prie Kekos).*

LIBERA. Dink iš čia, suski!

ORSETA. Kad čia tavo nė kvapo!

KEKA. Eik po velnių!

TOFOLAS. *(Piktai).* Aš – suskis? Mane – po velnių?

VINČENCAS. Mauk į savo supuvusią geldą!

TOFOLAS. *(Keldamas balsą).* Ramiau, ramiau, padrone Vinčencai!

VINČENCAS. *(Suduoda jam per sprandą).* Eik baržos vilkti.

TOFOLAS. Ir eisiu. Nenoriu su jumis prasidėti. *(Išeina).*

PASKUA. *(Vinčencui).* Kur tartana prisišvartavo?

VINČENCAS. Kanalu praplaukti negalima, nuseko, tai jie prisišvartavo ties Vigu. Jeigu manęs jums nereikia, eisiu pažiūrėti, ar daug žuvies prigaudė, ko gero supirksiu visą ir vešiu parduoti į Pontelungą.

LUČETA. (*Vinčencui*). Oi, tik nieko jiems nesakykit.

LIBERA. Tikrai, nieko nesakykit, padrone Vinčencai.

VINČENCAS. Būkit ramios.

ORSETA. Nesakykit jiems, kad...

VINČENCAS. Na ko čia dabar? Juk sakiau, kad tylėsiu. (*Išeina*).

LIBERA. Klausyk, negerai, jei vyrai mus ras besivaidijančias.

PASKUA. O, aš tai greit užsiplieskiu, bet greit ir atlyžtu.

LUČETA. Keka, tu pyksti?

KEKA. Tau kad tik pasišaipyti.

ORSETA. Gana, gana! Susitaikykim.

LUČETA. Tikrai, gal taikykimės?

ORSETA. Pasibučiuokim, Lučeta.

LUČETA. Eik šen, pupuliuk.

Bučiuojasi.

ORSETA. O dabar tu, Keka.

KEKA. (*Sau*). Brr...

ORSETA. Eikš gi, kvailute.

KEKA. Kad tu jau labai klastinga.

LUČETA. Ar aš? Mažai mane pažįsti... Eikš, pasibučiuosim.

KEKA. Bučiuokimės. Tik kad man daugiau nesityčiotum!

PASKUA. (*Lučetai*). Imk savo stakleles ir eime namo. Paskui eisim į tartaną. (*Ima stakleles su pagalvėle ir išeina*).

LIBERA. Na mergos, eikim ir mes. Tiesiai į tartaną. (*Išeina su staklelėmis*).

ORSETA. Nebegaliu, kaip pasiilgau savo Bepo. (*Išeina su staklelėmis*).

LUČETA. (*Imdama stakleles*). Lik sveika, Keka!

KEKA. Lik sveika. Tai nesipyksim? (*Ima stakleles ir išeina*).

LUČETA. Pyktis grožiui kenkia! (*Išeina*).

Penkta scena

Kanalas, jame žvejų laivai, tarp jų ir padronės Tonio tartana.

Padronė Fortunatas, Bepas, Tita-Nanė ir kiti tartanoje.

Padronė Tonis jau ant kranto, vėliau padronė Vinčencas.

TONIS. Gyviau, vyručiai! Iškrausim žuvį, tada atsipūsim.

VINČENCAS. Sveiki atvykę, padrone Toni!

TONIS. Sveiki, padrone Vinčencai!

VINČENCAS. Kaip žūklė?

TONIS. Pusė bėdos. Skūstis negalima.

VINČENCAS. Ko turite?

TONIS. Visko po truputį, visko.

VINČENCAS. O man koks ketvertas pintinių plekšnių bus?

TONIS. Gal ir bus.

VINČENCAS. O ketvertas pintinių kefalių?

TONIS. Bus ir kefalių. Visos kaip kultuvės, kad žinotumėt.

VINČENCAS. O uotų?

TONIS. Turim šešetą. Bet kiekvienas didumo sulig statinės dugnu.

VINČENCAS. Ar galiu žvilgteltį j žuveles?

TONIS. Lipk į tartaną. Ten padronė Fortunatas. Jis ir parodys žuvis, kol mes dar neišsidalijom.

VINČENCAS. Tai lipsiu pažiūrėti, gal ir sulygsim.

TONIS. Tik atsargiau. Eik, padėkit įlipti padronei Vinčencui.

VINČENCAS. *(Sau).* Puikūs vyrukai tie žvejai. *(Lipa į tartaną).*

TONIS. O kad dabar pavyktų parduoti visas žuvis iš karto! kai pateksi į nagus perpirkliams – galas! Grašius begausi! Mes plaukiame į jūrą, rizikuojame gyvybe, o tie bjaurybės aksominėm beretėm tunka iš mūsų prakaito.

BEPAS. *(Lipa iš tartanos su dviem pintinėm žuvų).* Ei broliuk!

TONIS. Ką, Bepai?

BEPAS. Jei tu nieko prieš, norėčiau šitą pintinę kefalių padovanoti jo šviesybei.

TONIS. Kas čia tau šovė į galvą?

BEPAS. Argi nežinai, kad jis bus liudininkas mano vestuvėse?

TONIS. Gerai jau, gerai, siųsk jam tą pintinę. Bet jeigu tau iš jo ko prireiks, ji nė piršto nepajudins, matysi! Patapšnos per petį, dėkui, girdi, Bepai, tu neblogas vyrukas, aš tau lieku skolingas. O jeigu paprašysi: „Jūsų šviesybe, man šio to reikėtų“, jis ne tik žuvis – tave patį užmirš. Kas tu jam? Kūmas? Draugas? Spjaut jam į tave!

BEPAS. Ką jau padarysi! Vis tiek reikia pasiųsti žuvų.

TONIS. Argi aš ką sakau. Siųsk!

BEPAS. Ei Pūgžliuk! Nunešk šią pintinę senjorui kavalieriui. Pasakyk, kad čia mano dovana.

Berniukas paima pintinę ir išeina.

Šešta scena

Tie patys, Paskua ir Lučeta.

PASKUA. Vyreli!

TONIS. O, pačiutė!

LUČETA. *(Toniui).* Broliuk!

TONIS. Sveikutė, Lučeta!

LUČETA. Sveikas, Bepai!

BEPAS. Kaip gyvuoji, sesute?

LUČETA. Neblogai. O tu?

BEPAS. Puikiausiai. O kaip jūsų reikaliukai, broliene?

PASKUA. Ačiū dievui, vaikeli. *(Toniui).* Kaip sekėsi žūklė?

TONIS. Tegų ją bala! Išlipę į krantą, nenorim nė prisiminti, kas dėjosi jūroje. Jeigu žuvų yra, vadinasi, plaukta ne veltui. Jeigu tartana pilna, kam čia dar sukti galvą, kad galėjom prigerti. Laimikis geras – štai mums ir linksma, štai mes ir džiaugiamės!

PASKUA. Tai ir gerai! Ar buvot užsukę į kokį uostą?

TONIS. O kaipgi? Buvom Senigalioj.

LUČETA. Oi, gal man ką parvežėt?

TONIS. Raudonas kojines ir skarelę. Patenkinta?

LUČETA. Oi, broliuk, koks tu geras, kaip tu myli savo sesutę!

PASKUA. O man, senjore, nieko neparvežėt?

TONIS. Jums irgi parvežiau: medžiagos sijonui ir palaidinukę.

PASKUA. O kokia medžiaga?

TONIS. Pamatysit.

PASKUA. Ar sunku pasakyti?

TONIS. Sakiau, pamatysit ir baigta.

LUČETA. Bepai, o ką tu man atvežei?

BEPAS. Dar ko! Kodėl aš turiu tau vežti? Šit savo sužadėtinei pirkau žiedelį.

LUČETA. Gražų?

BEPAS. *(Rodo žiedą).* Matai?

LUČETA. Vaje, koks gražus! Rado kam vežti!

BEPAS. O kodėl aš negaliu jai vežti?

LUČETA. Kad žinotum, ką ji čia išdarinėjo! Gali brolieneį pasiklausti. Ta pliuškė Orseta ir ta akiplėša Keka dėjo ją į šuns dienas kaip įmanydamos. Net liežuviai sutino!

PASKUA. O dona Libera, sakysi, nesiplūdo? Lojo pikčiau už kalę.

TONIS. Čia dar kas?

BEPAS. Iš tikrųjų susiriejot?

LUČETA. Nieko čia nebuvo. Kai kieno per ilgi liežuviai! Nepakenktų nupjauti.

PASKUA. Sėdim sau prie durų, neriam nérinius...

LUČETA. Niekam nekliudom...

PASKUA. Ir vis per tą dykaduonį Tofolą Vėplą.

BEPAS. Ką? Ji kalbėjosi su Tofolu Vėpla?

LUČETA. Ir dar kaip!

TONIS. Liaukitės! Tik košės privirsit per tuos savo liežuvius!

LUČETA. O kad tu žinotum!

PASKUA. Nusiramink, Lučeta. Jos dar mums pašokinės.

BEPAS. Su kuo Vėpla šnekėjosi?

LUČETA. Su visomis.

BEPAS. Ir su Orseta?

LUČETA. Atrodo, ir su ja.

BEPAS. Ak tu, gyvate!

TONIS. Ei bobos, gal užteks liežuvauti!

BEPAS. Tai va! Orsetos nė matyt nebenoriu. O tas rupkė Vėpla dar mane paminės!

TONIS. Užteks! Eime namo!

LUČETA. O kur Tita-Nanė?

TONIS. (*Piktai*). Tartanoje.

LUČETA. Norėčiau bent pasisveikinti.

TONIS. Sakau, einam namo.

LUČETA. Ko čia dabar taip skubi?

TONIS. Verčiau būtumėt namie sėdėjusios, jeigu negalite suvaldyti liežuvių.

LUČETA. Matot, broliene! O juk susitarėm tylėti.

PASKUA. O katra pradėjo?

LUČETA. Kadgi aš nieko tokio nepasakiau.

PASKUA. O ką pasakiau aš?

BEPAS. Kur ten pasakysit! Tik jei čia dabar pasipainiotų Orseta, aš jai ausis apskaldyčiau. Matyt jos nebenoriu. O žiedą parduosiu.

LUČETA. Verčiau man atiduok. Ar tau gaila?

BEPAS. Eik po velnių!

LUČETA. Galvijas neraliuotas!

TONIS. Pati kalta. Reikėtų tau gerai įkrėsti! Sakiau eik namo! Girdi?

LUČETA. Pamanyk tik! O kas aš jums tokia? Tarnaitė? Baisiai čia man reikia! Kur Tita-Nanė, aš jam viską papasakosiu. Arba tegu tuoj pat mane veda, arba eikit visi po velnių! Verčiau kam nors parsisamdysiu! *(Išeina).*

PASKUA. *(Toniui).* Išprotėjai, ar ką?

TONIS. Kad vošiu aš tau... *(Užsimoja).*

PASKUA. Vyrai mat atsirado! Bjaurybės! *(Išeina).*

TONIS. Tai velnio bobos! Tokias tik sugrūst kaip tuos vėžius žuvų jaukui. *(Išeina).*

Septinta scena

Padronė Fortunatas, Tita-Nanė, padronė Vinčencas išlipa iš tartanos drauge su vyrais, nešančiais pintines.

TITA-NANĖ. Kas čia, po velnių, taip rėkavo?

VINČENCAS. Argi nežinot? Dona Paskua Keptuvė čia buvo, o ji visada rėkauja.

TITA-NANĖ. Ir su kuo ji taip plūdosi?

VINČENCAS. Su savo vyru.

TITA-NANĖ. O Lučetos nebuvo?

VINČENCAS. Rodos, buvo ir ji.

TITA-NANĖ. Pasiutimas! Aš visą laiką sėdėjau triume ir kroviau žuvis į pintines. Negalėjot manęs pašaukti?

VINČENCAS. Pasiilgai sužadėtinės, ar ne, drauguži?

TITA-NANĖ. Kad jūs žinotumėt! Mirštamai noriu ją matyti!

FORTUNATAS. *(Vinčencui, labai greitai).* Adrone Inčencai!

VINČENCAS. Ką, padrone Fortunatai?

FORTUNATAS. A ūsų uvys! Eturios intinės ekšnių i ilkučių, še-še-še efalių i iena ardinių.

VINČENCAS. Ką? Ką?

FORTUNATAS. I iena ardinių.

VINČENCAS. Nė velnio nesuprantu.

FORTUNATAS. Esuprantat? Eturios ekšnių i ilkučių, še-še-še efalių į iena ardinių.

VINČENCAS. *(Sau).* Kas per kalba to žmogaus!

FORTUNATAS. Eškit uvis amo, inigus éliau.

VINČENCAS. Puiku, ateikit pinigų kada tinkamas.

FORTUNATAS. Al abokélés?

VINČENCAS. Ko?

FORTUNATAS. Abokos! Abokos!

VINČENCAS. Aišku. Prašom. *(Atkiša jam tabokinę).*

FORTUNATAS. Ano abokinė škrito ūron, o artanoje abokos – šnipšt! Engalijoj irkau uputį, et e aboka – ūdas. Jodžos aboka – ai aboka, ai ent aboka.

VINČENCAS. Padrone Fortunatai, jūs man atleiskit, bet aš nė velnio nesuprantu.

FORTUNATAS. Ai, ai, ai, ai, ai! Esupranta! Ai al ūs urkas? Uk aš jodžiškai albu, ūsiškai.

VINČENCAS. Aišku, padrone Fortunatai! Likit sveiki!

FORTUNATAS. Ki, adrone Inčencai.

VINČENCAS. Likit sveiki, Tita-Nanė!

TITA-NANĖ. Sudie, padrone!

VINČENCAS. Na vyručiai, eime. Imkit žuvį. *(Sau).* Kas per kalba to padronės Fortunato! Nei bėgt, nei rėkt! *(Išaina su vyrais).*

Aštunta scena

Fortunatas ir Tita-Nanė.

TITA-NANĖ. Gal jau eikim ir mes, padrone Fortunatai?

FORTUNATAS. Alauk.

TITA-NANĖ. Ko laukti?

FORTUNATAS. Alauk.

TITA-NANĖ. Alauk, alauk. O kam?

FORTUNATAS. Eiškrauna išą uvį i iltus. Alauk.

TITA-NANĖ. Alaukiam, alaukiam. *(Mėgdžioja).*

FORTUNATAS. U yčiojies? Ėgžiojies? Aipais? Iš anęs?

TITA-NANĖ. Nusiraminkite, padrone Fortunatai! Štai ateina jūsų žmonelė su savo sesutėmis – Orseta ir Kekina.

FORTUNATAS. *(Nudžiugęs).* O, monelė! Ano monelė!

Devinta scena

Tie patys, Libera, Orseta, Keka.

LIBERA. *(Fortunatui).* Ką čia veikiat, padrone? Ko neinat namo?

FORTUNATAS. Uvų aukių, uvų. Na aip u monele? Veika?

LIBERA. Sveika, brangusis, sveika. O jūs kaip?

FORTUNATAS. Veikas, veikas! Veika, ošele! Veika, Ekute!

ORSETA. Sveiki, svaineli!

KEKA. Sveiki sugrįžę, svaini!

ORSETA. O jūs, Tita-Nane, nenorite sveikintis?

TITA-NANĖ. Sveikos.

KEKA. Ko taip toli stovit? Prieikit arčiau. O gal bijot Lučetos?

TITA-NANĖ. Kaip laikos Lučeta? Sveika?

ORSETA. Neima galas tavo brangiausios.

TITA-NANĖ. Čia dabar kas? Ar tik nesusipykot?

ORSETA. *(Pašaipiai).* Ką jūs! Juk mes tokios draugės!

KEKA. Ji mus taip myli!

LIBERA. Gana, mergos, tylėkit. Juk susitarėm nepliaukšti, ar ne? Kam čia kiekvienas turi šnekėti, kad mes liežuvaujam!

FORTUNATAS. Ei monele! Aš iltų avežiau, ukurūzinių iltų! Ai ošės irsim, erai?

LIBERA. Parvežei kukurūzinių miltų? Tai bent vyras. Išvirsiu tau skanios košės.

FORTUNAS. Ar avežiau...

TITA-NANĖ. *(Fortunatui).* Gal pasakytumėt...

FORTUNATAS. *(Tita-Nanei).* Uok yrui u monele akalbėti, uok akalbėti!

LIBERA. *(Fortunatui).* Nusiramink, brangusis, nesijaudink!

TITA-NANĖ. Tai pasakysit, ar ne, kas atsitiko Lučetai?

LIBERA. *(Vylingai).* Nieko.

TITA-NANĖ. Nieko?

ORSETA. *(Kumšteli alkūne Liberaq).* Juk jums sakoma, kad nieko.

KEKA. *(Kumšteli Orsetaq).* Nieko. Taip bus geriau.

FORTUNATAS. *(Grižtelėjęs į tartanq).* Ei yručiai! Eškit en iltus!

TITA-NANĖ. Mergos, neslėpkit, sakykit tiesiai, kas atsitiko. Nenorėčiau su jumis pyktis – jūs tokios gerutės. Kaip ir mano aukselis, mano Lučeta.

LIBERA. Ak branguti!

ORSETA. Šitoks aukselis!

KEKA. Aukščiausios prabos!

TITA-NANĖ. Ką jūs čia dabar? Sakysit, ar ne?

ORSETA. Mes nieko nežinom.

KEKA. Verčiau Vėplą pasiklauskite.

TITA-NANĖ. Kokį Vėplą?

LIBERA. Ar nenuilsit, mergos! Rodos, pats velnias jas už liežuvio tampo!

ORSETA. Tai jūs nepažįstat Tofolo Vėplos!

KEKA. Nepažįstat to valtininko?

Iš tartanos išlipa vyrai su žuvų pintinėmis ir miltų maišu.

FORTUNATAS. *(Tita-Nanei).* Ame, ame, va uvys, va i iltai.

TITA-NANĖ. *(Fortunatui).* Eikit po velnių! Tai ką jis darė su Lučeta?

KEKA. Vis taikėsi kuo arčiau prisėsti.

ORSETA. Matyt, nerti nėrinius norėjo išmokti.

KEKA. Pirko jai keptų moliūgų.

LIBERA. Dėl jos dar mus išplūdo, tas kiaulė!

TITA-NANĖ. Ak šit kaip!

FORTUNATAS. *(Moterims).* Amo, amo, amo!

LIBERA. *(Titai-Nanei).* Oi, kaip jis mus plūdo!

KEKA. Mane Varškėte pravardžiavo.

ORSETA. Vis per tą jūsų aukselį.

TITA-NANĖ. *(Susijaudinęs).* Kur jis? Kur gyvena? Kur vaikščioja? Aš jį surasiu!

ORESTA. Ogi Koronos gatvėje, po galerija, prie pat kanalo.

LIBERA. Pono Trigolo namuose.

KEKA. O jo valtis rūmų kanale, prie žuvų turgaus, šalia Keko Bodolo valtės.

TITA-NANĖ. Na dabar jam galas! Susirasiu ir paleisiu žarnas.

KEKA. Jeigu norit jį rasti, ieškokit pas Lučeta.

ORSETA. Taip, taip, pas savo sužadėtinę.

TITA-NANĖ. Ji man nebe sužadėtinė! Baigta! Kryžius! O tą rupūžę Vėplą nudėsiu kaip šunį, matysit! *(Išėina).*

FORTUNATAS. Amo, amo, amo! Akau, amo!

LIBERA. Einam jau einam, tu memekli!

FORTUNATAS. A ia lepėjot? O ia ipliauškėt? Ad ums iežuviai udžiūtų! Pe us mogų apjaus! Eigu us ėda, š ums aip uosiu, ad ėdėt egalėsit. Ant ilvo ulėsit, ūs jaurybės, ant ilvo! *(Išėina).*

LIBERA. Matėt? Nuo maniškio jau kliuvo! Tai vis per jus aš turiu kentėti! Ar velnias jus apsėdo, kad liežuvių nulaikyt negalit? Susitarėm tylėt, viską, bet kur tau! Pasiuto mergos! Oi, baigsis mano kantrybė! (*Išėina*).

ORSETA. Girdėjai?

KEKA. O tu išsigandai?

ORSETA. Nė trupučiuko.

KEKA. Pamanyk tik, Tita-Nanė mes Lučeta! Taip jai ir reikia!

ORSETA. Maniškis niekur nedings.

KEKA. Aš sau irgi susirasiu.

ORSETA. O kiek triukšmo!

KEKA. Ir visi taip įsijautė!

ORSETA. Kas galėjo pamanyti!

KEKA. Didelio čia daikto! (*Abi išėina*).

Dešimta scena

Gatvė kaip pirmoje scenoje. Tofolas, vėliau Bepas.

TOFOLAS. Mat kaip negerai išėjo. Ir ko aš prasidėjau su ta Lučeta! Kam lįsti prie svetimos mergos! Keka – kitas dalykas. Berno dar neturi, o jau sumitusi. Galima ir pasimylėti. O aš, kvailys, ją užgavau. Įsižeidė mat! Vadinas, man neabejinga. Įkritau aš jai į akį! Gerai būtų ją pamačius. Pora žodelių – ir nusiramintų. Parplaukė padronė Fortunatas; galėčiau jai pasipiršti, nors dar kraičio ir neturi. Durys uždarytos. Kaži, ar namie kas yra, ar ne? (*Prieina prie namų*).

BEPAS. (*Išėina iš savo namų*). Žiūrėk, jis jau čia, tas bobišius!

TOFOLAS. (*Artinasi prie durų*). Būtų gerai žvilgtelti į vidų.

BEPAS. Ei tu, senjore Vėpla!

TOFOLAS. Ar aš Vėpla?

BEPAS. Mauk iš čia!

TOFOLAS. Ar aš? Jūs čia man?

BEPAS. Tau, tau! Ir vikriau! Kai duosiu, kaulų nesurinksi!

TOFOLAS. Aš jums kliudau?

BEPAS. Ko tau čia reikia?

TOFOLAS. O kas jums darbo? Man čia patinka.

BEPAS. O man nepatinka! Ir nér čia ko trainiotis.

TOFOLAS. Sakiau, man čia patinka ir niekur iš čia neisiu.

BEPAS. Dink greičiau.

TOFOLAS. Irgi mat atsirado!

BEPAS. Dink, arba tuoj gauni į snukį!

TOFOLAS. Aš į snukį? O akmenio ar nenori? (*Rankioja akmenis*).

BEPAS. Mane akmeniu? Ak tu, bandite! (*Išsitraukia peilį*).

TOFOLAS. Neljšk prie manęs! Neljšk, sakau!

BEPAS. Mauk iš čia!

TOFOLAS. Niekur aš neisiu! Neisiu, ir viskas!

BEPAS. Ak neisi? Tuoj aš tau žarnas paleisiu!

TOFOLAS. (*Užsimoja akmeniu*). Nesiartink, smegenis ištaškysiu!

BEPAS. Na tik mesk, pabandyk!

Tofolas svaido akmenis, o Bepas stengiasi prieiti arčiau su peiliu.

Vienuolikta scena

Tie patys, paskui iš savo namų išeina padronė Tonis, vėliau Paskua ir Lučeta.

TONIS. Čia dabar kas?

Tofolas meta į jį akmeniu.

Tu mane akmeniu, rupūčke! Palauk, bandite, tuoj aš tave sutvarkysiu. (*Grįžta į namus*).

TOFOLAS. Aš niekam nieko nedarau. Ko jie prie manęs kimba? (*Rankioja akmenis*).

BEPAS. Mesk akmenis.

TOFOLAS. O tu mesk peilį.

TONIS. (*Išbėga iš namų su didžiausiu peiliu*). Sukaposiu į gabalus!

PASKUA. (*Įsikimba į Tonį*). Padrone, nereikia!

LUČETA. (*Įsikimba į Tonį*). Broliuk, atsipeikėk!

BEPAS. Dabar mes jį pribaisim!

LUČETA. (*Įsikimba į Bepą*). Liaukis bent tu, pusproti!

TOFOLAS. (*Užsimojęs akmeniu*). Nesiartinkit, smegenis ištaškysiu!

LUČETA. (*Šaukia*). Žmonės!

PASKUA. (*Šaukia*). Gelbėkit!

Dvylikta scena

Tie patys, padronė Fortunatas, Libera, Orseta, Keka, vyrai su žuvų pintinėmis ir miltais.

FORTUNATAS. As ia edas, as ia edas, ei monės, as ia edas?

ORSETA. Oi, mušasi!

KEKA. Mušasi? Klius dabar man. (*Bėga į namus*).

LIBERA. Ar išprotėjot? Liaukitės!

BEPAS. (*Moterims*). Tai vis per jūsų liežuvį!

ORSETA. Kuo čia mes dėtos?

LIBERA. Mes, matot, kaltos!

LUČETA. Tai gal sakysit, ne?

PASKUA. Ak jūs kalės, tik per jus čia!

ORSETA. Girdi, kaip įsivažiavo?

LIBERA. Kaip paleido liežuvius!

BEPAS. Prismeigsiu jį prie šitų durų!

ORSETA. Ką prismeigsi?

BEPAS. Šitą šunsnukį! Vėplą!

TOFOLAS. (*Svaido akmenis*). Aš tau parodysiu Vėplą!

PASKUA. (*Stumia Tonį*). Namu, padrone, namu!

LUČETA. (*Stumia Bepą*). Broliuk, eik greičiau namo!

TONIS. (*Paskuai*). Traukis!

PASKUA. Namu, sakau! (*Tempte įtempia Tonį pro duris*).

BEPAS. (*Lučetai*). Leisk mane!

LUČETA. Eik namo, beproti!

Įstumia Bepą ir įeina pati. Durys užsidaro.

TOFOLAS. Išsigandot, rupenos! Išeiokit! Kaip karvės vašką ištaškysiu!

ORSETA. (*Tofolui*). Eik po velnių! (*Stumia jį*).

LIBERA. Kad tave kur giltinė! Ar neisi iš čia?

TOFOLAS. Ko čia dabar stumdotės? Ko čia keikiatės?

FORTUNATAS. Rošk, rošk, ai enksiu er antis, aip ošiu er nukj!..

TOFOLAS. Jus aš gerbiu, nes jūs senas ir Kekinos svainis. (*Grasina padronui Toniui*). Bet šitie rupenos šunsnukiai mane dar paminės.

Trylikta scena

Tie patys ir Tita-Nanė su plačiu peiliu rankoje.

TITA-NANĖ. (*Smaigstydamas peiliu žemę*). Saugokis! Tuo paleisiu žarnas!

TOFOLAS. Gelbėkit! (*Traukiasi link padronės Tonio durų*).

FORTUNATAS. (*Laikydamas Titą-Nanę*). Tok! Tok, akau!

LIBERA. Nedrįsk!

ORSETA. Laikykit jį!

TITA-NANĖ. (*Puola Tofolą*). Leiskit mane! Papjausiu!

TOFOLAS. Gelbėkit! (*Pastumia duris, jos atsidaro, ir Tofolas įgriūva vidun*).

FORTUNATAS. (*Įsikibęs laiko Titą-Nanę*). Ita-Ane! Ita-Ane! Ita-Ane!

LIBERA. Vesk jį namo, vesk!

TITA-NANĖ. (*Bando ištrūkti*). Neisiu! Nenoriu!

FORTUNATAS. (*Tempte jį tempia*). Iki, ruti, isi, aip idelis isi.

LIBERA. Man net kojas pakirto.

ORSETA. O man širdis taip daužos, taip daužos...

PASKUA. (*Stumia Tofolą pro duris*). Lauk iš čia, lauk!

LUČETA. (*Irgi stumia Tofolą*). Mauk po velnių!

PASKUA. Paleistuvis! (*Įeina vidun*).

LUČETA. Chuliganas! (*Įeina ir uždaro duris*).

TOFOLAS. (*Liberai, Orsetai ir Kekai*). Na ką pasakysit, mergaitės?

LIBERA. Pats kaltas! (*Išeina*).

TOFOLAS. Po velnių, ne aš būsiu, jei nepaduosiu jų į teismą. (*Išeina*).

ANTRAS VEIKSMAS

Pirma scena

Teismo kanceliarija.

Izidoras sėdi už stalo ir rašo; vėliau Tofolas, dar vėliau teismo pasiuntinys.

TOFOLAS. Jūsų šviesybe, senjore teisėjau!

IZIDORAS. Aš ne teisėjas, aš padėjėjas.

TOFOLAS. Jūsų šviesybe, senjore padėjėjau!

IZIDORAS. Ko reikia?

TOFOLAS. Drįstu pranešti, jūsų šviesybe, kad vienas niekšas mane įžeidė, grasino man peiliu ir net papjaut norėjo, paskui atbėgo dar vienas šunsnukis, jūsų šviesybe...

IZIDORAS. Kad tave kur! Įsikandai tą „jūsų šviesybe!“

TOFOLAS. Ne, senjore teisėjau, jūs tik paklausykite, aš sau ramiai stoviu, niekam nieko nedarau, o jis kad šoks: „Papjausiu!“. Kaip jums patinka?

IZIDORAS. Eik šen. Luktelėk. *(Ima rašomojo popieriaus lapą).*

TOFOLAS. Klausau, jūsų šviesybe! *(Sau).* Dabar aš jums parodysiu!

IZIDORAS. Kas tu toks?

TOFOLAS. Valtininkas, jūsų šviesybe.

IZIDORAS. Vardas?

TOFOLAS. Tofolas.

IZIDORAS. O pavardė?

TOFOLAS. Šlepetė.

IZIDORAS. Ak, tai tu ne Batas, o Šlepetė.

TOFOLAS. Šlepetė, jūsų šviesybe.

IZIDORAS. Iš kur kilęs?

TOFOLAS. Iš Kjudžos, jūsų šviesybe, aš kjodžietis.

IZIDORAS. Tėvą turi?

TOFOLAS. Tėvas, jūsų šviesybe, jūroj prigėrė.

IZIDORAS. Kuo pavarde?

TOFOLAS. Tonis Šlepetė. Jį paukštininku pravardžiavo.

IZIDORAS. O tavęs niekaip nepravardžiuoja?

TOFOLAS. Ką jūs, jūsų šviesybe?

IZIDORAS. Negali būti, kad tavęs nepravardžiuotų.

TOFOLAS. O kodėl turėtų mane pravardžiuoti?

IZIDORAS. Sakyk, mielasis, man rodos, tu pas mane nebe pirmą kartą. Buvai anksčiau ar ne?

TOFOLAS. Buvau kartelij. Iškvietėt kažko paklausti.

IZIDORAS. Jei neklystu, buvau tave iškvietęs kaip Tofolą Vėplą?

TOFOLAS. Aš Šlepetė, o ne Vėpla! O kas mane taip pravardžiuoja – pats yra šunsnukis, jūsų šviesybe.

IZIDORAS. Už tą „jūsų šviesybe“ kad vošiu per sprandą!

TOFOLAS. Būkit gailestingas, atleiskit!

IZIDORAS. Kas gi tau grasino?

TOFOLAS. Padronė Tonis Pintinė, jo brolis Bepas Kilkė, o paskui dar Tita-Nanė Menkė.

IZIDORAS. Ar jie buvo ginkluoti?

TOFOLAS. Velniai rautų, ir dar kaip! Bepas Kilkė turėjo peilį žuvims skrosti, o padronė Tonis išbėgo su tokiu kardu, kad ne tik žmogui – buliui galvą nukirst galėtum; o Tita-Nanė? Tas tai turėjo durklą, kurį tartanoj po deniu slepia.

IZIDORAS. Ar jie tau smogė? Ar sužeidė?

TOFOLAS. Sužeist nesužeidė, bet vis grasino papjausią.

IZIDORAS. Už ką jie tau grasino? Už ką norėjo papjauti?

TOFOLAS. O gi šiaip. Papjausim, rėkia, papjausim.

IZIDORAS. Tai gal susibarėt? Išsiplūdot?

TOFOLAS. Aš jiems nesakiau nė žodelio.

IZIDORAS. Ir kaip ten toliau buvo? Tu pabėgai? Ar gyneisi? Kuo viskas baigėsi?

TOFOLAS. Na aš stovėjau... štai šitaip... Brolyčiai, sakau, jei norit papjauti – pjaukit! Taip ir pasakiau.

IZIDORAS. Kuo viskas baigėsi, klausiu?

TOFOLAS. Atėjo geri žmonės, juos apramdė, o man gyvybę išgelbėjo.

IZIDORAS. Ir kas tie geri žmonės buvo?

TOFOLAS. Padronė Fortunatas Plekšnė, jo žmona dona Libera Vištgaidė, jo svainė Orseta Bandelė, kita svainė Keka Varškėtė.

IZIDORAS. *(Rašydamas, sau).* Taip, taip. Pažįstu visas. Toji Keka – skanus kąsnelis. *(Garsiai).* O dar kas nors buvo?

TOFOLAS. Buvo dar dona Paskua Keptuvė ir Lučeta Plepaila.

IZIDORAS. *(Rašydamas, sau).* Šitas irgi pažįstu. *(Garsiai).* Turi dar ką nors pridurti?

TOFOLAS. Ne, jūsų šviesybe.

IZIDORAS. Ko nori teismą prašyti?

TOFOLAS. Ko prašyti?!

IZIDORAS. Na, tarkim, prašyti, kad teismas juos nubaustų.

TOFOLAS. Būtinai, jūsų šviesybe.

IZIDORAS. Kokios norėtumėt jiems bausmės?

TOFOLAS. Būtų gerai juos į galeras, jūsų šviesybe.

IZIDORAS. Kvailys! Tave patį į kartuves reikėtų!

TOFOLAS. Mane, jūsų šviesybe? Už ką?

IZIDORAS. Gerai jau, gerai, tu mulki! Užteks! Viskas aišku. *(Rašo).*

TOFOLAS. *(Sau).* Kad tik jie nesugalvotų ir manęs į teismą paduoti. Juk aš irgi akmenis svaidžiau. Tegu paduoda. Aš tai pirmas atėjau, o, kaip sakoma, kas pirmesnis – tas greitesnis.

Izidoras skambina. Įeina teismo pasiuntinys.

PASIUNTINYS. Jūsų šviesybe!

IZIDORAS. *(Stojasi, duoda jam lapelį).* Iškviesk šiuos liudininkus.

PASIUNTINYS. Klausau, jūsų šviesybe.

TOFOLAS. Ar aš galiu tikėtis, jūsų šviesybe?

IZIDORAS. Gali sau eiti, Vėpla.

TOFOLAS. Šlepete, jūsų šviesybe, šlepete.

IZIDORAS. Gerai, gerai. Šlepetė be pado, be nosies, nei į tvorą nei į miestą. *(Išeina).*

TOFOLAS. *(Pasiuntiniui, linksmai).* Matyt, aš patikau senjorui padėjėjui.

PASIUNTINYS. Man irgi taip pasirodė. Tai čia jums šitie liudininkai?

TOFOLAS. Man, senjore.

PASIUNTINYS. Ar norit, kad liudininkai ateitų greičiau?

TOFOLAS. O kaipgi? Kuo greičiau, tuo geriau, senjore.

PASIUNTINYS. Vynui duosit?

TOFOLAS. Duosiu, duosiu, tik paskubėkit, senjore.

PASIUNTINYS. Aš nė nežinau, kur jie gyvena.

TOFOLAS. Aš parodysiu, senjore.

PASIUNTINYS. Tai sutarta, senjore Vėpla!

TOFOLAS. Kad jūs nusprogtumėt, senjore pasiuntiny! *(Abu išeina).*

Antra scena

Gatvė kaip pirmojo veiksmo pirmoje scenoje.

Paskua ir Lučeta išeina iš namų, išsineša kėdes, stakles, pagalvėles ir sėdasi nerti.

LUČETA. Na ir kiaulystę man iškrėtė tos liežuvautojos! Ir kam reikėjo sakyti Tita-Nanei, kad Vėpla apie mane režė sparną!

PASKUA. Pati irgi gera! Pripliauškei broliui, kas buvo ir ko nebuvo!

LUČETA. O jūs, senjora! Gal, sakysit, tylėjot?

PASKUA. Šnekėjau ir aš. Verčiau liežuvį būčiau nusikandusi!

LUČETA. O prisiekiau tylėti! Velnias sugundė – ne kitaip!

PASKUA. Visos mes tokios, mošele! Mes, bobos, visos tokios: neduotų mums liežuviu pamalti – galas!

LUČETA. Argi aš norėjau kalbėti? Bet žodžiai patys iš burnos taip ir lenda, taip ir lenda! Mėginau juos praryti, bet vos nepaspringau. Į vieną ausį tartum kažkas kužda – „tylėk“, o į kitą – „kalbėk“. Aš tą tylenę užsikimšau ir daviau liežuviui valią!

PASKUA. Tik negerai, kad savo vyrus įklampinom.

LUČETA. Nedidelė bėda! Tofolas – bailys. Nieko bloga čia nebus!

PASKUA. Bepas nori mesti Orsetą.

LUČETA. Na ir kas! Susiras kitą. Ar maža mergų Kjodžoje?

PASKUA. Kur ten bus maža! Mano galva kiekvienam vyrui ne mažiau kaip po tris išeina.

LUČETA. O kiek norinčių ištekėti!

PASKUA. Na matai. O jeigu Tita-Nanė irgi tave mes? Kur tu rasi kitą?

LUČETA. O ką aš jam bloga padariau, kad jis mane turėtų mesti?

PASKUA. Tu gal ir nieko jam nepadarei, bet gali padaryti liežuviai.

LUČETA. Jeigu jis tikrai mane myli – nepatikės.

PASKUA. Nepatikės! Lyg nežinotum, koks jis pavyduolis!

LUČETA. Ir ko čia pavyduliauti? Argi aš jau nė pasišnekėti su kitais negaliu? Nė pajuokauti? Nė pasilinksminti nors truputėlį? Vyrų dešimt mėnesių jūroje, o tu sėdėk, narpliok tuos prakeiktus siūlus ir akių nedrįsk pakelti! Argi čia gyvenimas?

PASKUA. Štai! Tita-Nanė ateina!

LUČETA. Oi, koks piktas! Iš tolo matyti.

PASKUA. Tik, susimildama, nerodys ožių!

LUČETA. Jeigu jis ims šakotis, aš jam nenusileisiu.

PASKUA. O tu jį myli?

LUČETA. Myliu.

PASKUA. Jei myli – nusileisk.

LUČETA. Nė nemanau!

PASKUA. Sakau tau nusileisk, vėliau gailėsies.

LUČETA. Verčiau galą gausiu.

PASKUA. Tai užsispyrus merga!

Trečia scena

Tos pačios ir Tita-Nanė.

TITA-NANĖ. *(Sau).* Siųsčiau ją po velnių, tik nežinau kaip.

PASKUA. *(Lučetai).* Žvilgtelk į jį bent kartelį.

LUČETA. *(Paskuai).* Nėr čia į ką žiūrėti! Dar siūlus supainiosiu.

PASKUA. *(Sau).* Oi, trenksiu jai pagalve per makaulę!

TITA-NANĖ. *(Sau).* Nė nežvilgteli į mane. Matyt, aš jai ne galvoj.

PASKUA. Sveiki, Tita-Nane.

TITA-NANĖ. Sveikos.

PASKUA. *(Lučetai).* Nors pasisveikink.

LUČETA. *(Paskuai).* Kodėl aš pirmoji turiu su juo sveikintis?

TITA-NANĖ. Kada tik ateini, vis dirbate ir dirbate!

PASKUA. O kaipgi kitaip? Moteriai nedera sėdėt be darbo, vaikeli.

TITA-NANĖ. Skubėkit, skubėkit! Kai ateis ir atsisės šalia bernai – ne darbas rūpės.

LUČETA. *(Apsimestinai kosčioja).*

PASKUA. *(Lučetai).* Būk jam meilesnė.

LUČETA. *(Paskuai, tyliai).* Dar ko!

TITA-NANĖ. Dona Paskua, ar skanūs kepti moliūgai?

PASKUA. Čia dabar kas! Kodėl klausi?

TITA-NANĖ. Turiu liežuvį, tai ir klausiu.

Lučeta garsiai nusispjauna.

TITA-NANĖ. Susigriebėt slogą, gerbiamoji.

LUČETA. *(Įnikusi į darbą).* Prisivalgiau keptų moliūgų, tai ir spjaudaus.

TITA-NANĖ. *(Piktai).* Verčiau būtumėt paspringusi!

LUČETA. *(Kaip ir anksčiau).* Tegu nusprogsta, kad man bloga linki!

TITA-NANĖ. *(Sau).* Kad jau nusprendžiau, reikia baigti. *(Garsiai).* Dona Paskua, aš kalbėsiu su jumis, kadangi jūs čia šeimininkė. Andai prašiau jūsų mošos Lučetos rankos, o dabar atsisakau.

PASKUA. Še tau, kad nori! Kodėl gi?

TITA-NANĖ. Todėl, kad...

Lučeta atsistoja ir nori eiti.

PASKUA. Kur eini?

LUČETA. Kur noriu, ten einu. (*Jeina į namus*).

PASKUA. (*Tita-Nanei*). Mažiau tikėk bobų liežuviais.

TITA-NANĖ. Aš viską žinau, tik stebiuosi ir jumis, ir Lučeta.

PASKUA. O ji taip jus myli!

TITA-NANĖ. Kad mylėtų, nesuktų nugaros.

PASKUA. Vargšėlė! Nubėgo paverkti. Tikrai verkia dabar.

TITA-NANĖ. Verkia? Nebent dėl Vėplos!

PASKUA. Oi ne, Tita-Nane, ji taip jus myli! Kai išplaukiet į jūrą, Lučeta sau vietos neranda. O jeigu, neduok dieve, audra – merga iš proto kraustosi. Naktį vis šoka iš lovos ir bėga į balkoną žiūrėt, koks oras. Visai galvą pametė, niekas jai daugiau nerūpi, tik Tita-Nanė, Tita-Nanė...

TITA-NANĖ. O kodėl ji man nė žodžio nepasakė?

PASKUA. Tik iš baimės. O ką tu sau galvoji!

TITA-NANĖ. Tai ką, jūs manot, aš tyčia pykstu ant jos?

PASKUA. Aš jums papasakosiu, kaip viskas buvo.

TITA-NANĖ. Tai jau ne, senjora! Tegų pati viską iškloja, tegų prisipažįsta ir dar paprašo atleisti.

PASKUA. O jūs atleisit?

TITA-NANĖ. Nežinau, gal ir atleisiu. Kur ji nuėjo?

PASKUA. Štai ji, štai ateina.

LUČETA. (*Išeina iš namų*). Jeigu jau taip, senjore, tai šekit! Va batai, va kaspiniai, va šalikas! Imkitės savo dovanas! (*Mėto viską žemėn*).

PASKUA. Ką tu darai? Aš ir galvos išsikraustei? (*Rankioja daiktus ir deda ant kėdės*).

TITA-NANĖ. Ak šit kaip! Dar mane užgaulios!

LUČETA. Jeigu mane metat, tai ir savo trantus pasiimkit! Nereikia man jų!

TITA-NANĖ. Jei pamatysiu kalbant su Vėpla, aš jį papjausiu!

LUČETA. Matai koks! Pats mane metė ir dar įsakinėja!

TITA-NANĖ. Per jį ir mečiau! Tik per jį!

PASKUA. Žiūriu ir stebiuosi: negi jūs patikėjot, kad Lučeta galėjo susidėti su tuo valkata?

LUČETA. Tegų aš bjauri, tegų neturtinga, galvokit kaip norit! Bet kas susidėčiau su kažkokiu valtininku!

TITA-NANĖ. Tai kam leidai jam šalia savęs atsisėsti? Kodėl ėmei iš jo keptus moliūgus?

LUČETA. O kas čia baisaus?

PASKUA. Irgi mat nusikaltimas!

TITA-NANĖ. O aš nenoriu, kad apie mano sužadėtinę sklistų kalbos! Nenoriu, ir viskas! Aš niekam nenusileidau ir nenusileisiu!

LUČETA. (*Šluostosi ašaras*). Pamanykit, koks išdidus!

TITA-NANĖ. Aš vyras, aišku? Vyras, o ne koks pienburnis, aišku?

Lučeta ryja ašaras, bet stengiasi apsimesti, kad neverkia.

PASKUA. (*Lučetai*). Kas tau?

LUČETA. (*Verkdama kumšteli doną Paskua*). Nieko.

PASKUA. Juk tu verki!

LUČETA. Iš pykčio verkiu, tik iš pykčio. Rodos, imčiau jį ir pasmaugčiau!

TITA-NANĖ. (*Prieina prie Lučetos*). Na liaukis. Nėra čia ko žliumbti.

LUČETA. Eikit po velnių!

TITA-NANĖ. (*Paskuai*). Girdite?

PASKUA. O ką, ar ji ne teisi? Jūs už šunį piktesnis.

TITA-NANĖ. Ak šit kaip? Jūs dar pasigailėsit! Eisiu ir nusiskandinsiu.

PASKUA. Visai pakvaišo!

LUČETA. (*Tebeverkia*). Tegu skandinas! Baisiai čia man rūpi!

PASKUA. Liaukis, kvailute!

TITA-NANĖ. (*Švelniai*). O aš ją taip mylėjau, taip mylėjau!

PASKUA. (*Tita-Nanei*). O dabar jau ne?

TITA-NANĖ. Kad ji manęs nebenori...

PASKUA. (*Lučetai*). Pasiimk savo batelius, pasiimk kaspinus, pasiimk šaliką.

LUČETA. Nenoriu, nieko nenoriu!

PASKUA. (*Lučetai*). Eik čia! Girdi?

LUČETA. Duokit jūs man ramybę...

PASKUA. (*Lučetai*). Tarstelnk bent žodelį. (*Tita-Nanei*). Eik šen, Tita-Nane!

TITA-NANĖ. Nenoriu.

PASKUA. Tai eikit abu po velnių!

Ketvirta scena

Tie patys ir teismo pasiuntinys

PASIUNTINYS. (*Paskuai*). Ar ne jūs būsite dona Paskua, padronės Tonio Pintinės žmona?

PASKUA. Aš. Kas atsitiko?

PASIUNTINYS. O čia Lučeta, padronės Tonio sesuo?

PASKUA. Taip. Ko jums iš jos reikia?

LUČETA. *(Sau).* Dievuliau! Ko jis iš manęs nori?

PASIUNTINYS. Atnešiau jums šaukimą į teismą. Turit kuo greičiau ir nedelsdamos eiti į teismo rūmus ir prisistatyti teisėjui.

PASKUA. Kodėl?

PASIUNTINYS. Iš kur man žinoti! Eikit, kad įsakyta, jeigu ne – dešimt dukatų baudos!

PASKUA. *(Lučetai).* Tai, matyt, dėl peštynių.

LUČETA. *(Paskuai, tyliai).* Neisiu už jokių pinigų!

PASKUA. *(Lučetai, tyliai).* Verčiau eikim. Bus blogiau.

PASIUNTINYS. Ar šitie namai padronės Vinčenco?

PASKUA. Jo, jo.

PASIUNTINYS. Tai tokios tokelės. O, durys atviros. Einu. *(Ieina į namus).*

Penkta scena

Paskua, Lučeta, ir Tita-Nanė.

PASKUA. Girdėjot, Tita-Nanė?

TITA-NANĖ. Girdėjau. Matyt, tas bjaurybė Vėpla mane įskundė. Reikia sprukti.

PASKUA. O mano vyras?

LUČETA. O mano broliai?

PASKUA. Dievuliau, dievuliau! Bėk greičiau prie kanalo, paieškok, gal juos rasi. Perspėk. O aš bėgsiu pas padronę Vičencą, eisiu pas savo kūmą daktarą, pas jo šviesybę senjorą kavalierių. Dievuliau, dievuliau! Viskas dabar nueis vėjais – namas, pinigai, visas mano geras! *(Išėina).*

Šešta scena

Lučeta ir Tita-Nanė.

TITA-NANĖ. Matot, senjora? Tai vis per jus!

LUČETA. Per mane? O ką aš padariau? Kuo čia dėta aš?

TITA-NANĖ. Ogi tu, kad jūs kvaila višta, štai kas!

LUČETA. Aš višta? Eik lauk, nepraustaburni!

TITA-NANĖ. Tai džiaugsies, kai mane ištrems!

LUČETA. Ištrems? Tave? Ateik arčiau. Už ką tave ištrems?

TITA-NANĖ. Pamatysi! Jei aš nepabėgsiu ir mane ištrems, tai Vėplos dienei suskaičytos!

LUČETA. Iš proto išėjai?

TITA-NANĖ. *(Lučetai, grasinamai).* Tu irgi už viską man sumokėsi.

LUČETA. Aš? O aš kuo tau nusikaltau?

TITA-NANĖ. Oi, saugokis! Aš jau nebeturiu ko prarasti!

LUČETA. Tyliau! Pasiuntinys ateina.

TITA-NANĖ. Kad jį kur galas! Reikia dingt, kol jis manęs dar nepamatė ir nepatupdė. *(Išeina).*

LUČETA. Ak tu, šunsnuki! Kudašių išnešei! O dar: „Saugokis, saugokis!“ Štai kaip tu mane myli! Vyras mat atsirado! Neapkenčiu! Ir niekada netekėsiu. Verčiau nusiskandinsiu. *(Išeina).*

Septinta scena

Teismo pasiuntinys ir padronė Fortunatas išeina iš namų.

PASIUNTINYS. Ką jūs sau galvojat, padrone Fortunatai! Juk ne mažas vaikas ir puikiai žinote, ką tai reiškia.

FORTUNATAS. Ad aš iekad ebuvo, iekad, iekad ebuvo eisme.

PASIUNTINYS. Taip jau niekad ir nebuvo!

FORTUNATAS. Ikrai iekad! Iekad o iekad!

PASIUNTINYS. Puiku! Dabar kaip tik gera proga ten apsilankyti.

FORTUNATAS. O ko en ano monai?

PASIUNTINYS. Ji duos parodimus.

FORTUNATAS. I vainės?

PASIUNTINYS. O kaipgi! Svainės irgi!

FORTUNATAS. I ergaitėms eit! I ergaitėms!

PASIUNTINYS. Na tai kas! Juk jos eis su ištekėjusia seserim. Ko čia bijoti?

FORTUNATAS. Enori os! Ijo, iumbia, ežinau.

PASIUNTINYS. Jeigu neis – bus blogiau. Aš savo pareigą atlikau. Visiems pranešiau – taip ir pasakysiu. O jūs žinokitės. *(Išeina).*

FORTUNATAS. Eks eit, eks eit! Eiks eit, monele. Sisiausk alta epeta. I ūs, ergaitės, alta epeta, i ūs! *(Garsiai į užkulisį).* Eks, eks eit! Ad as ur alas, as ietas! Ai monės, ai aurybės! Ei ūs, eičiau! Aikit apstytis! Oterys, ergos! Ad us ur alas! Ad auksiu iržu, ai inosit!

Aštunta scena

Teismo kaciarija.

Izidoras ir padronė Vinčencas.

VINČENCAS. Pats teikėtės matyti, jūsų šviesybe, niekai, ir tiek.

IZIDORAS. Aš ir nesakau, kad čia rimtas reikalas. Bet, matot, yra paduotas skundas, iškviesti liudininkai, iškelta byla, ir teismo procesą sustabdyti jau per vėlu.

VINČENCAS. Ar tik, jūsų šviesybe, negalvojat, kad tas, kuris padavė skundą šventas? Jis irgi svaidė akmenis.

IZIDORAS. Juo geriau. Štai mes ir sužinosime, kas kaltas, o kas ne. Tam ir yra teismas.

VINČENCAS. Jūsų šviesybe, o ar nebūtų galima viską išspręsti taikiai?

IZIDORAS. Kodėl gi ne? Jeigu tik įžeistoji pusė panorės taikytis ir bus sumokėtos teismo išlaidos.

VINČENCAS. Jūsų šviesybe, juk jūs mane pažįstate. Padarysiu viską, ką reikės: tik sakykite.

IZIDORAS. Padrone Vinčencai, aš jau sakiau. Iš skundo matyti, kad čia reikalas nerimtas ir jį galima sutvarkyti, bent jau tuo tarpu. Bet aš dar nežinau, ką pasakys liudininkai, o apklausti nors kelis iš jų aš būtinai turiu. Jeigu nieko daugiau nerasime, na, žinote, čia gali būti senų sąskaitų suvedimas, muštinės, sumanytos iš anksto, smurtiniai veiksmai, nukentėję pašaliniai asmenys – ar maža kas – aš pats siūlysiu taikytis. Kita vertus, aš vienas negaliu spręsti. Esu ne teisėjas, o tik jo padėjėjas ir viską turiu pranešti savo viršininkui. Teisėjas – Venecijoje. Jis netrukus atvyks ir pats imsis šį reikalą tvarkyti. Šnektelkit su juo, aš irgi užmesiu žodelį. Iš šios bylos man jokios naudos. Beje, man nieko nėra nereikia. Aš žmogus padorus, visiems padėdu. Jei tik galėsiu, mielai padėsiu ir jums.

VINČENCAS. Jūs kalbate taip, kaip ir dera tokiam senjorui. O ką dera daryti man – taip pat žinau.

IZIDORAS. Sakau gi, kad man nieko nereikia.

VINČENCAS. Tik vieną vienintelę žuvelę! Gerą žuvelę!

IZIDORAS. Vieną žuvelę galima, kodėl gi ne? Aš pietauju namie ir mėgstu gardžiai pavalgyti, ypač malonioj draugijoje.

VINČENCAS. Kad jūsų šviesybė turit puikų skonį, niekam ne paslaptis.

IZIDORAS. Ką darysi. Negalima vien dirbti ir dirbti. Kartais reikia ir pramogą pasidaryti.

VINČENCAS. Man rodos, jūsų šviesybė ir apie sijonus neblogai išmanot.

IZIDORAS. Manęs ten laukia vienas interesantas. Luktelkit čia. Jei ateis liudininkai, pasakykit, kad tuoj grįšiu. Moteriškes nuraminkit, tegu nesibijo. Aš geras visiems, o moterims – už medų saldesnis. (*Išeina*).

Devinta scena

Vinčencas vienas.

VINČENCAS. Taip, taip, jis padorus žmogus! Bet į mano namus geriau tegu nėra kojos nekelia. Dar prie mano bobų prisivils! Nesulauks! Kai šie perukuoti senjorai užsimeta bičiuliautis su vargšu – gero nesitikėk. Ak kad jus velniai! Štai ir jos! O aš bijojau, kad neateis. Su jomis vyriškis. Juk tai padronė Fortunatas! Ei moterys, eikite šen! Čia nieko nėra.

Dešimta scena

Vinčencas, vėliau Paskua, Lučeta, Libera, Orseta, Keka (visos su baltomis skepetomis), padronė Fortunatas.

KEKA. Kur mes patekome?

ORSETA. Tai čia teismas?

LIBERA. Dar niekad tokioj vietoj nesu buvusi. Tai susilaukiau!

FORTUNATAS. *(Sveikinas su padrone Vinčencu).* Veiki, veiki adrone Inčencai! Veikučiai!

VINČENCAS. O, padronė Fortunatas!

LUČETA. Oi, kaip virpa kinkos!

PASKUA. O man taip gniaužia paširdžius!

FORTUNATAS. (Vinčencui). Ur i joras eisėjas?

VINČENCAS. Čia jo nėra. Senjoras teisėjas Venecijoj. Jus apklaus senjoras padėjėjas.

LIBERA. *(Kumšteli Orsetą, leisdama suprasti, kad gerai jį pažįsta).* O, padėjėjas! Tas pats...

ORSETA. *(Kumši Keką ir juokiasi).* Tas pasiutėlis!

PASKUA. *(Lučetai, nudžiugusi).* Girdi? Mus klausinės padėjėjas.

LUČETA. *(Paskuai).* Ačiū dievui! Bent pažįstamas.

PASKUA. *(Lučetai).* Ką tu! Jis toks geras.

LUČETA. *(Paskuai).* Atsimenat, jis pirko iš mūsų šešias uolektis nėrinių po trisdešimt soldų, o sumokėjo tris liras?

Vienuolikta scena

Tie patys ir Izidoras.

IZIDORAS. Ką čia veikiate?

VISOS MOTERYS. Jūsų šviesybe, jūsų šviesybe!..

IZIDORAS. Ko jums reikia? Ar tik nemanot, kad klausinėsiu visas kartu? Eikit į salę ir laukit. Šauksiu po vieną.

PASKUA. Pirmiausia mus.

LUČETA. Pirmiausia mus.

ORSETA. Mes anksčiau atėjome.

IZIDORAS. Nenuskriausiu nė vienos. Kviesiu iš eilės, kaip šičia byloj surašyta. Pirmoji užrašyta Keka. Tegu Keka pasilieka, o kitos išeikite.

PASKUA. Na žinoma! Keka jauniausia. *(Išeina).*

LUČETA. Ir sekasi gi jai! (*Išaina*).

IZIDORAS. (*Sau*). Velnio bobos! Primals liežuviu, o tu susigaudyk, kur čia tiesa, kur melas!

FORTUNATAS. Na ime, ime išia. (*Išaina*).

ORSETA. Senjore padėjėjau, tik jau nelaikykit čia mūsų pusę dienos. Darbų namie per akis! (*Išaina*).

IZIDORAS. Gerai, gerai, pasistengsiu greičiau.

LIBERA. (*Izidorui*). Senjore padėjėjau, aš noriu jus paprašyti... Žinote, juk ji, vargšėlė, dar visai nekalta.

IZIDORAS. Ką jūs! Juk čia valdiška įstaiga! Galite ramiai ją palikti.

LIBERA. (*Sau*). Mat kaip pasišiaušė! Oi, nepasitikiu aš juo. (*Išaina*).

Dvylikta scena

Izidoras ir Keka, vėliau teismo pasiuntinys.

IZIDORAS. Prieikit arčiau. Sėskitės čia. (*Atsisėda*).

KEKA. Ne, ne, senjore, verčiau aš pastovėsiu.

IZIDORAS. Sakau, sėskitės. Aš nenoriu, kad stovėtumėt.

KEKA. Kad jau liepiate... (*Sėdasi*).

IZIDORAS. Kuo vardu?

KEKA. Mano vardas Keka.

IZIDORAS. O pavardė?

KEKA. Žarija.

IZIDORAS. O kaip jus žmonės pravardžiuoja?

KEKA. Niekaip. Ką jūs čia išsigalvojat?

IZIDORAS. Argi jūsų nepravardžiuoja Varškėte?

KEKA. (*Patempusi lūpą*). Dabar štai ir jūs pradėsite šaipytis.

IZIDORAS. Gerai jau, gerai! Tokiai gražiai mergaitei netinka pykti. Atsakykite man: ar žinot, kodėl čia esate iškviesta?

KEKA. Kur nežinosi. Dėl tų muštynių.

IZIDORAS. Papasakokit, kaip ten viskas buvo.

KEKA. Kad aš nieko nežinau. Manęs ten nebuvo. Ėjome visi namo: aš, sesuo Libera, sesuo Orseta, svainis Fortunatas. O ten jau buvo padronė Tonis, Bepas Kilkė ir Tita-Nanė. Jie norėjo apkulti Tofolą Vėplą, o tas svaidė į juos akmenis.

IZIDORAS. Už ką jie norėjo Tofolą Vėplą apkulti?

KEKA. Taigi Tita-Nanė Lučetos Plepailos kavalierius, o Vėpla ją kalbino ir vaišino keptais moliūgais.

IZIDORAS. Gerai. Aišku! Užteks. Kiek jums metų?

KEKA. Jums ir tai reikia žinoti?

IZIDORAS. Jei klausiu, vadinasi, reikia. Kiekvienas liudininkas turi pasakyti savo amžių. Jis užrašomas protokole. Tai kiek gi jums?

KEKA. Galiu pasakyti. Jau septyniolika.

IZIDORAS. Prisiekite, kad sakote teisybę.

KEKA. Ką sakau?

IZIDORAS. Prisiekite, jog viskas, ką dabar pasakėte, yra teisybė.

KEKA. Galiu. Prisiekiu, kad sakau teisybę!

IZIDORAS. Jūsų apklausa baigta.

KEKA. Tai aš jau galiu eiti?

IZIDORAS. Luktelkit truputėlį. Matyt, kavalierių atsigint negalit?

KEKA. Kur jau ten kavalieriai!

IZIDORAS. Oi netiesa!

KEKA. Gal ir dabar reikia prisiekti?

IZIDORAS. Ne, dabar prisiekti nereikia. Bet netiesą kalbėti irgi negerai. Tai kiek gi turi kavalierių?

KEKA. Ką aš ten turiu. Niekas manęs nenori: aš neturtinga.

IZIDORAS. Norite, aš jums parūpinsiu kraitį?

KEKA. Kur nenorėsi!

IZIDORAS. Su kraičiu ištekėtumėt?

KEKA. Žinoma, ištekėčiau, jūsų šviesybe.

IZIDORAS. Ar jau turit ką nusižiūrėjus?

KEKA. Kad nežinau.

IZIDORAS. Nejaugi prie nieko nelinksta širdelė?

KEKA. Oi, man gėda sakyti.

IZIDORAS. Nesidrovėkit, čia mes vieni. Sakykit kaip tikram tėvui.

KEKA. Eičiau už Tita-Nanės, jeigu jis mane imtų.

IZIDORAS. Betgi jis pasipiršęs Lučetai.

KEKA. Jau jos nebenori.

IZIDORAS. Jeigu jis iš tiesų jos nebenori, galima sužinoti, ar nepanorėtų tavęs.

KEKA. O koks būtų kraitis?

IZIDORAS. Penkiasdešimt dukatų.

KEKA. Penkiasdešimt! Oi, senjore! Šimtą man duoda svainis, penkiasdešimt pati susitaupiau už nėrinius. Ko gero, net Lučeta tiek neturės.

IZIDORAS. Norite, aš šnektelsiu su Tita-Nane?

KEKA. Kur nenorėsi, jūsų šviesybe!

IZIDORAS. O kur jis?

KEKA. Slapstosi.

IZIDORAS. Kur?

KEKA. Aš jums pasakysiu į ausį, kad kas negirdėtų. (*Šnibžda jam į ausį*).

IZIDORAS. Aišku. Aš jį išsikviesiu ir pasišnekėsiu. Galit manim pasikliauti. O dabar eikite, vaikeliai, eikite. Ar maža ką žmonės gali pagalvoti, suprantate? (*Skambina varpeliu*).

Jeina teismo pasiuntinys.

PASIUNTINYS. Ką įsakysite?

IZIDORAS. Kvieskit Orsetą.

PASIUNTINYS. Klausau. (*Išeina*).

IZIDORAS. Aš jums pranešiu. Užeisiu pats.

KEKA. Gerai, jūsų šviesybe. (*Atsistoja*). Vajė, vajė, kaip būtų smagu nušluostyti Lučetai nosį!

Trylikta scena

Tie patys ir Orseta, vėliau teismo pasiuntinys.

ORSETA. (*Kekai, tyliai*). Ko taip ilgai buvai? Ką jis tave klausinėjo?

KEKA. (*Orsetai, tyliai*). Oi, sesute! Jau kaip man patiko neklausk! Aš tau viską papasakosiu.

IZIDORAS. Eikite čia ir sėskitės.

ORSETA. Na atsisėdau. (*Klesteli į kėdę*).

IZIDORAS. (*Sau*). O, šita kur kas mitresnė. (*Garsiai*). Kuo vardu?

ORSETA. Orseta Žarija.

IZIDORAS. O pravardė?

ORSETA. Pravardė? Kokia pravardė?

IZIDORAS. Argi žmonės jūsų nepravardžiuoja Bandele?

ORSETA. Žinote, jūsų šviesybe, jeigu čia būtų ne teismas, iš jūsų peruko liktų skuteliai.

IZIDORAS. Na na! Prašom pagarbiau.

ORSETA. Bandelė, pasakė! Bandelės Kjudžoje kepamos iš sėlenų ir geltonų sorų miltų. O aš nei geltona, nei į bandelę panaši.

IZIDORAS. Nesikarščiuokit, mergaite, ir scenų man nekelkite. Čia nedera taip elgtis. Tik į mano klausimus atsakykit. Ar žinot, ko esate iškviesta?

ORSETA. Ne, senjore.

IZIDORAS. Ir nenujaučiat?

ORSETA. Ne, senjore.

IZIDORAS. Tai gal nė apie muštynes nieko nežinot?

ORSETA. Ir žinau, ir nežinau.

IZIDORAS. Tai papasakokit, ką žinot.

ORSETA. Klausinėkit. Aš atsakinėsiu.

IZIDORAS. *(Sau).* Oi diegas, šita merga! Kiekvieną teisėją iš proto išvarys. *(Garsiai).* Ar pažįstat Tofolą Šlepetę?

ORSETA. Ne, senjore.

IZIDORAS. O Tofolą Vėplą?

ORSETA. Pažįstu.

IZIDORAS. Gal kas ketino jį mušti, nežinot?

ORSETA. Iš kur aš galiu žinoti, ką žmonės ketina daryti.

IZIDORAS. *(Sau).* Oi sukta merga! *(Garsiai).* Ar niekas jo neužpuolė su ginklu rankoje, nematėt?

ORSETA. Rodos, užpuolė.

IZIDORAS. Kas gi buto tie užpuolikai?

ORSETA. Kad neatsimenu.

IZIDORAS. Jeigu aš juos išvardysiu, ar atsiminsit?

ORSETA. Prašom vardyti, aš atsakinėsiu.

IZIDORAS. *(Sau).* Kad tave kur giltinė! Su tavim ir vakaras užpuls. *(Garsiai).* Ar buvo ten Tita-Nanė Menkė?

ORSETA. Buvo.

IZIDORAS. Ar buvo padronė Tonis Pintinė?

ORSETA. Buvo.

IZIDORAS. Ar buvo Bėpas Kilkė?

ORSETA. Buvo.

IZIDORAS. Bravo, senjora Bandele!

ORSETA. Sakykit, o jūs neturit jokios pravardės?

IZIDORAS. *(Rašydamas).* Na na. Mažiau plepėkit.

ORSETA. *(Sau).* Tada aš tau sugalvosiu pravardę: senjoras padėjėjas Driskius.

IZIDORIUS. Ar Tofolas Vėpla svaidė akmenis?

ORSETA. Svaidė. *(Sau).* Gaila, kad tau į srėbtuvę nepataikė.

IZIDORAS. Ką jūs sakote?

ORSETA. Nieko, čia aš su savim. Jau nė pakalbėti negalima.

IZIDORAS. Dėl ko kilo muštynės?

ORSETA. Iš kur aš žinau!

IZIDORAS. *(Sau).* Oi, pribaigs ji mane. *(Garsiai).* Ar jums žinoma, kad Tita-Nané pavyduliavo Tofolui Vèplai?

ORSETA. Taip, senjore. Lučetos Plepailos.

IZIDORAS. O kad Tita-Nané metė Lučėtą Plepailą, jums žinoma?

ORSETA. Taip, girdėjau, kad jos nebenori.

IZIDORAS. *(Sau).* Vadinasi, Keka teisybę sakė. Pasisitengsiu jai padėti. *(Garsiai).* Na aš jus tuoj paleisiu. Kiek jums metų?

ORSETA. Žiūrėk, koksai! Jums ir mano amžių žinoti reikia?

IZIDORAS. Taip, senjora, ir amžių.

ORSETA. Ir užrašysite?

IZIDORAS. Ir užrašysiu.

ORSETA. Tada rašykite... Devyniolika.

IZIDORAS. Prisiekite, kad sakėt teisybę.

ORSETA. Reikia prisiekti?

IZIDORAS. Taip, kad sakėt teisybę.

ORSETA. Na jeigu jau reikia prisiekti, tai man iš tikrųjų dvidešimt ketveri.

IZIDORAS. Aš visai nereikalauju, kad prisiektumėte dėl amžiaus. Argi moteris gali duoti tokią priesaiką? Sakau, prisiekite, kad viskas, ką čia pasakėte, teisybė.

ORSETA. Ak šit kaip! Tada prisiekiu!

Izidoras skambina, įeina teismo pasiuntinys.

PASIUNTINYS. Ką pakviesti?

IZIDORAS. Doną Liberą.

PASIUNTINYS. Klausau. *(Išeina).*

ORSETA. *(Sau).* Mat koks! Metus sužinoti užsimanė! *(Atsistoja).*

Keturiolikta scena

Tie patys ir dona Libera, vėliau teismo pasiuntinys.

LIBERA. *(Orsetai, tyliai).* Atsikabino?

ORSETA. *(Liberai, tyliai).* Tu tik paklausk! Jau ir amžių jam būtinai žinoti reikia.

LIBERA. *(Orsetai, tyliai).* Eik tu!

ORSETA. *(Liberai, tyliai).* Ir dar prisiekti liepia! *(Išeina).*

LIBERA. (*Sau*). Žiūrėk, koks! Metus jam pasakyk ir dar prisiek! Jeigu taip – nieko jis iš manęs nepeš: ir metų nesakysiu, ir priesaikos neduosiu.

IZIDORAS. Eikite čia. Sėskitės.

Libera neatsako.

IZIDORAS. Na prieikit, prieikit arčiau, sėskitės, sakau. (*Rodo, kur atsisėsti*).

Libera sėdasi.

Kas jūs tokia?

Libera tyli. Izidoras į ją kumšteli.

Atsakykite, kas jūs tokia?

LIBERA. Ką, senjore?

IZIDORAS. Kas jūs tokia?

LIBERA. Ką sakote?

IZIDORAS. (*Kalba garsiau*). Jūs kurčia, ar ką?

LIBERA. Neprigirdžiu truputėlį.

IZIDORAS. (*Sau*). Še tau, kad nori! (*Labai garsiai*). Kuo jūs vardu?

LIBERA. Ką?

IZIDORAS. Kuo vardu, klausiu.

LIBERA. Prašom truputį garsiau.

IZIDORAS. (*Skambina varpeliu*). Išprotėt galima!

PASIUNTINYS. Ką įsakysite?

IZIDORAS. Pakvieskite vyriškį.

PASIUNTINYS. Tuoju. (*Išeina*).

IZIDORAS. (*Liberai*). Galit sau eiti.

LIBERA. Ką, senjore?

IZIDORAS. (*Stumia ją*). Nešdinkitės sau!

LIBERA. (*Sau*). Tai apmokiau senjorą. Tegū nekiša nosies ne į savo reikalus. (*Išeina*).

Penkiolikta scena

Izidoras, Padronė Fortunatas, vėliau teismo pasiuntinys.

IZIDORAS. Ką ir kalbėti, mano pareigos geros, garbingos, netgi pelningos, bet kitą kartą tokių žmonių pasitaiko, kad išprotėt galima.

FORTUNATAS. Ūsų iesybe, jore adėjėjau, ūsų iesybe...

IZIDORAS. Kas jūs toks?

FORTUNATAS. Ortunatas Aslys.

IZIDORAS. Kalbėkite aiškiau, jeigu norite, kad suprasčiau. Taip ir pamaniau, kad jūs Fortunatas Baslys. Ar žinot, ko esate iškvietas?

FORTUNATAS. Inau, injore adėjėjau, inau.

IZIDORAS. Tai sakykit, ko čia atėjot?

FORTUNATAS. Iepė asiuntinys.

IZIDORAS. Kad tave giltinė! Aš ir pats žinau, kad tau pasiuntinys liepė. O ką žinote apie muštynes?

FORTUNATAS. Inau, injore, inau.

IZIDORAS. Tai pasakokit, kaip ten buvo?

FORTUNATAS. Uriu asakyti, ad iandien rįžau iš ūros i ustoju ie antinės. Tėjo ano monelė, i Seta, i Eka...

IZIDORAS. Nieko nesuprantu, kalbėkite aiškiau.

FORTUNATAS. Ausau, injore, ausau. Anasi u monele, u vainelėmis iname amo, i ūriu – adronė Onė, i ūriu – Epas, i ūriu – Ita-Anė ir Ofolas Ėpla. Adronė Onė ik ybt ybt urklu, Epas ik ik eiliu, Ėpla ik um um amnais. Iabėgo Ita-Anė, ankoj – va oks ardas! Ik yst, ik yst, ik yst. Ik uša, ulia, erta! Ėpla ik prrr... j elnes, j aš augiau ieko ežinau. Upratot?

IZIDORAS. Nė vieno žodžio.

FORTUNATAS. Ūsų iesybe, aš i jodžiškai albu. O škur ūs?

IZIDORAS. Aš iš Venecijos, bet ūsų kjodžiškos kalbos nė žodžio nesuprantu.

FORTUNATAS. Da asakoti?

IZODORAS. Ką?

FORTUNATAS. Iepsit da asakoti? Akau, asakoti, sapapakoti?

IZIDORAS. Eik po velnių! Eik po velnių! Eik po velnių!

FORTUNATAS. *(Išeidamas).* Ūsų iesybe!

IZIDORAS. Papūga tu prakeikta!

FORTUNATAS. *(Traukdamasis prie durų).* Ūsų iesybe!

IZIDORAS. Neduok dieve, jeigu byla būtų skubi!

FORTUNATAS. *(Tarpduryje).* Injore adėjėjau, ūsų iesybe!

IZIDORAS. Kad tave giltinė parautų! *(Skambina varpeliu).*

Jeina pasiuntinys.

PASIUNTINYS. Ką įsakysite?

IZIDORAS. Paleiskite moteris! Vykite jas lauk! Tegu nešdinas po velnių! Nieko neleiskit!

PASIUNTINYS. Klausau. *(Išeina).*

Šešiolikta scena

Izidoras, vėliau Paskua ir Lučeta, vėliau teismo pasiuntinys.

IZIDORAS. Išprotėt galima!

PASKUA. *(Karštai).* Kodėl gi mus vejate?

LUČETA. Kodėl nenorite mūsų išklaudyti?

IZIDORAS. Todėl, kad man įkyrėjo.

PASKUA. Mūsų neapmausit, brangus senjore! Manot mes nežinom?

LUČETA. Kurios patiko, tas klausinėjote. O mes kas – šiukšlės?

IZIDORAS. Liaukitės, sakau!

LUČETA. Varškėtę išlaikėt daugiau kaip valandą.

PASKUA. O kiek laiko pas jus išbuvo Bandelė?

LUČETA. Nieko, ir mes nenusileisime, nueisime kur reikia!

PASKUA. Nemanykit, kad jūs čia pats didžiausias senjoras!

IZIDORAS. Kadgi jūs nė žinot nieko nenorite! Paklauskite!

PASKUA. O ką jūs pasakysit?

LUČETA. Nemanykit, kad mus apmausite!

IZIDORAS. Jūs esate suinteresuota šalis, todėl negalite liudyti.

LUČETA. Netiesa! Mes visai nesuinteresuotos. Netiesa!

PASKUA. Mes irgi norime liudyti.

IZIDORAS. Liausitės jūs, ar ne?

PASKUA. Nieko, nieko! Išklauskite ir mus!

LUČETA. Mes irgi mokame pakalbėti.

IZIDORAS. Kad jus giltinė parautų!

PASIUNTINYS. *(Ieina).* Jūsų šviesybe!

IZIDORAS. Kas ten dar?

PASIUNTINYS. Teikėsi atvažiuoti jo šviesybė teisėjas. *(Išeina).*

PASKUA. O! Kaip tik jo mums ir reikia.

LUČETA. Eime pas jį.

IZIDORAS. Drožkit nors pas patį šėtoną! Karvės neraliuotos! Bjaurybės! Raganos! *(Išeina).*

PASKUA. Palauk tu, velnio išpera! Mes tau dar parodysim! *(Išeina).*

LUČETA. Paminėsi mus dar, gyvate! *(Išeina).*

TREČIAS VEIKSMAS

Pirma scena

Gatvė, namai kaip kitose scenose.

Bepas vienas.

BEPAS. Man dabar vis vien. Tegu gaudu, kad nori. Į cypę patupdys? Na tai kas! Nebenoriu slapstytis! Bet nenurimsiu, kol neiškaršiu kailio Orsetai. O Vėplai žarnas paleisiu! Neišgąsdins manęs galeromis! Jų durys užrakintos. Ir mūsų užrakintos. Lučeta su svaine, matyt, bus išėjusios užtarti manęs ir Tonio, o tie – užtarti Vėplos. Tarytum kažkas dainuoja. Jau man visur policija vaidenas. Tss... Ateina Orseta. Ateik, ateik! Tuoj aš tau parodysiu!

Antra scena

Bepas, Libera, Orseta ir Keka su baltomis skaromis ant pečių.

LIBERA. *(Švelniai).* Bepai!

ORSETA. Bepai, brangusis!

BEPAS. Eikit po velnių!

ORSETA. Tu čia mums?

LIBERA. Mes po velnių?

BEPAS. Jūs visos! Eikit jūs visos po velnių!

KEKA. Pats gali eit, jei nori!

ORSETA. *(Kekai).* Tylėk! *(Bepui).* Ką mes tau padarėm?

BEPAS. Dar čia man kalbėsi? Jos į kalėjimą mat patupdys mane! Bet kol mane patupdys...

ORSETA. Nebijok, niekas tavęs nepatupdys.

LIBERA. Padronė Vinčencas sakė, kad mes galime nesijaudinti – viskas bus gerai.

KEKA. Ir teisėjo padėjėjas mūsų pusėje.

ORSETA. Ar galiu bent sužinoti, ant ko tu toks piktas?

BEPAS. Ant ko! Ant ko! Ant tavęs!

ORSETA. Ant manęs?

BEPAS. Taip, ant tavęs!

ORSETA. Ką aš tau padariau?

BEPAS. Ko su Vėpla bičiuliuojies? Ko su juo šnekiesi? Ko jis apie tave sukas?

ORSETA. Apie mane?

BEPAS. Apie tave.

ORSETA. Kas tau pripliauškė?

BEPAS. Sesuo ir svainė sakė.

ORSETA. Melagės!

LIBERA. Tai melagės!

KEKA. Jau kokios melagės!

ORSETA. Juk jis prie Kekos lindo.

LIBERA. O paskui prisėdo prie tavo sesutės.

ORSETA. Ir pirko jai keptų moliūgų.

KEKA. Kam čia daug kalbėti! Matyt, ne veltui Tita-Nanė metė Lučeta.

BEPAS. Metė mano sesutę? Už ką?

KEKA. Už tai, kad ji su Vėpla susidėjo.

ORSETA. O aš kuo kalta?

BEPAS. (*Orsetai*). Tai Vėpla su tavim nesišnekėjo? Tai jis šnekėjosi su Lučeta? O Tita-Nanė ją metė?

ORSETA. Žinoma, šunsnuki tu! O pats netiki? Begėdis! Netiki vargše savo Orseta, kuri tave taip myli! Aš akis dėl tavęs išverčiau, naktis nemiegojau!

BEPAS. Matai, kokios šmeižikės!

ORSETA. Kad pačios sausos liktų, tai dėjo ant mūsų.

KEKA. Mes jų neužkabinėjam, o jos mūsų nekenčia.

BEPAS. (*Grėsmingai*). Na palaukite! Grįšit jūs man namo!

ORSETA. Tss... Štai ir jos.

LIBERA. Tylėkit.

KEKA. Nė žodžio joms!

Trečia scena

Tie patys. Paskua ir Lučeta, abi su baltomis skaromis ant pečių.

LUČETA. (*Bepui*). Ką visa tai reiškia?

PASKUA. Ką tu čia veiki?

BEPAS. (*Piktai*). Ką jūs man tada pripliauškėt?

LUČETA. Klausyk...

PASKUA. Eik čia. Paklausyk...

BEPAS. Ką dar prasimanysit?

LUČETA. (*Susijaudinusi*). Ateik čia. Greičiau!

PASKUA. Vargšeli tu, greičiau ateik čia!

BEPAS. Na ko? Kokių dar naujienų pasakysit?

Eina prie jų, o jos prišoka iš abiejų pusių.

LUČETA. Bėk!

PASKUA. Slėpkis greičiau!

Tuo tarpu kitos trys moterys nusigaužia skaras.

BEPAS. O jūs man sakėt, kad nieko bloga nebus.

LUČETA. Netikėk.

PASKUA. Jos nori tave pražudyti.

LUČETA. Mes buvom teisme, bet mūsų net išklausyt nenorėjo.

PASKUA. Jas paėmė, o mus išvijo lauk.

LUČETA. Orseta daugiau kaip valandą sėdėjo pas padėjėją.

PASKUA. Tave nuteis.

LUČETA. Ir pasodins.

PASKUA. Dumk ir slėpkis.

BEPAS. (*Orsetai*). Ak šit kaip! Pasodinti mane norite?

ORSETA. Mes tave?

BEPAS. Dantis man užkalbinėjot, kad greičiau sučiuptų!

ORSETA. Kas tau sakė?

LUČETA. Aš pasakiau! O ką?

PASKUA. Mes viską žinom, viską!

LUČETA. (*Bepui*). Bėk!

PASKUA. (*Bepui*). Bėk!

BEPAS. (*Orsetai*). Einu. Bet aš jums dar parodysiu!

Ketvirta scena

Tie patys ir padronė Tonis.

PASKUA. O štai ir vyras!

LUČETA. Broliukas!

PASKUA. Bėkite!

LUČETA. Tik nepakliūkit jiems į nagus!

TONIS. Na ko čia dabar? Nusiraminkite! Ką tik pas mane buvo padronė Vinčencas. Sakė kalbėjęs su teisėju, viską sutvarkęs ir esą galima ramiai sau vaikščioti po miestą.

ORSETA. Girdėjot?

LIBERA. Ar mes nesakėm?

KEKA. Taigi melavom ne mes!

ORSETA. Ir ne mes norime jus pražudyti!

BEPAS. (*Paskuai ir Lučetai*). Matyt, jums prisisapnavo ar kurį galą? Ką čia prasimanėt?

Penkta scena

Tie patys ir padronė Vinčencas.

ORSETA. O štai ir padronė Vinčencas. Padrone Vinčencai, ar tiesa, kad jūs viską sutvarkėt?

VINČENCAS. Nieko aš nesutvarkiau!

ORSETA. Nesutvarkėt?

VINČENCAS. Tas užsispyręs asilas Vėpla nenori taikytis, ir viskas. O jeigu jis nesutinka taikytis – nieko gera nebus.

PASKUA. Girdėjot?

LUČETA. Ar aš nesakiau?

PASKUA. O jūs netikėjot!

LUČETA. Tai tikrai niekas nesutvarkyta, sakot?

PASKUA. Taigi, nėra čia ko per daug vaikštinėti!

LUČETA. Dinkit greičiau ir slėpkitės!

Šešta scena

Tie patys ir Tita-Nanė.

PASKUA. O, Tita-Nanė! Ką jūs čia veikiat?

TITA-NANĖ. Ką noriu, tą veikiu.

PASKUA. (*Sau*). Matai koks! Vis dar širsta!

LUČETA. (*Tita-Nanei*). Argi jūs nebijote policijos?

TITA-NANĖ. (*Lučetai, piktai*). Nieko aš nebijau. (*Padronei Vinčencui*). Buvau pas teisėjo padėjėją. Jis mane išsikvietė ir pasakė, kad galiu nebijoti ir vaikščioti kur noriu.

ORSETA. (*Lučetai*). Tai šnekėkit dabar su juo, jeigu užteks drąsos. Argi aš nesakiau, kad padėjėjas mūsų pusėje?

Septinta scena

Tie patys ir teismo pasiuntinys.

PASIUNTINYS. Padrone Toni Pintine, Bepai Kilke ir Tita-Nane Menke, prašom tuojau pat eiti su manimi pas senjorą teisėją.

PASKUA. Dievuliau, dievuliau!

LUČETA. Kur dabar mes dėsime?

PASKUA. *(Orsetai).* Ko gi verti jūsų žodžiai?

LUČETA. *(Orsetai).* Štai ir tikėk kad nori tuo pliurpalu padėjėju!

Aštunta scena

Tie patys ir Izidoras.

LUČETA. *(Pamačiusi Izidorą, tyliai).* Oi!

IZIDORAS. Kas gi čia taip mane į šuns dienas deda?

ORSETA. *(Rodo Lučetą).* Ogi šita, jūsų šviesybe. Aš nieko nesakiau.

LUČETA. Ko jums reikia iš mūsų vyrų? Ką ketinate jiems daryti?

IZIDORAS. Nieko! Tegu eina su manim ir nieko nebijo. Aš padorus žmogus. Apsiėmiau sutaisyti šalis, ir teisėjas manimi pasikliauja. O jūs, padrone Vinčencai, suraskite Vėplą ir pasistenkite atvesti jį pas mane. Jeigu neis gražiuoju, pasakykit jam, kad bus atvestas su policija.

VINČENCAS. Klausau, senjore. Mielai padarysiu gerą darbą. Bėgu. Bepai, padrone Toni, eime kartu: man reikia su jumis pasikalbėti.

TONIS. Kur jūs, kūmuti, ten ir aš. Su jumis aš ramus. *(Išeina).*

TITA-NANĖ. *(Sau).* Aš tai nuo teisėjo padėjėjo neatstosiu.

BEPAS. Iki pasimatymo, Orseta!

ORSETA. *(Bepui).* Tu vis dar pyksti?

BEPAS. Ką ten pykstu! Užteks! Vėliau pasikalbėsime.

Išeina su padrone Toniu ir padrone Vinčencu.

Devinta scena

Izidoras, Tita-Nanė ir penkios moterys.

KEKA. *(Izidorui, tyliai).* Gal kas nauja, jūsų šviesybe?

IZIDORAS. (*Kekai, tyliai*). Kas, vaikelis?

KEKA. (*Tyliai*). Ar šnekėjotės su juo?

IZIDORAS. (*Tyliai*). Šnekėjausi.

KEKA. (*Tyliai*). Ir ką jis sako?

IZIDORAS. (*Tyliai*). Ogi nei šj, nei tą. Bet, man rodos, kad du šimtai dukatų jam būtų ne pro šalį.

KEKA. (*Tyliai*). Tik neužmirškite manęs.

IZIDORAS. (*Tyliai*). Būkite rami. (*Garsiai*). Eime, Tita-Nane.

TITA-NANĖ. (*Ketina eiti*). Eime, eime. Aš pasiruošęs.

LUČETA. (*Tita-Nanei*). Ak štai kaip, senjore? Man nė linktelti nenorite?

PASKUA. (*Tita-Nanei*). Nieko sau mandagumas!

TITA-NANĖ. (*Atsainiai*). Pagarba.

IZIDORAS. (*Tita-Nanei*). Nusilenk Kekinai. Na!

TITA-NANĖ. (*Meiliai*). Lik sveika, gražuole.

KEKA. Lik sveikas, Tita-Nane!

Lučeta nesitveria savo kailyje.

TITA-NANĖ. (*Sau*). Man patinka, kad Lučeta siunta. Taip jai ir reikia. (*Išėina*).

IZIDORAS. (*Išeidamas, sau*). Ką gi! Ir man šiokia tokia pramoga.

Dešimta scena

Lučeta, Orseta, Keka, Paskua ir Libera.

LUČETA. (*Paskuai*). Girdėjot, ką jis jai pasakė? Gražuole pavadino.

PASKUA. (*Lučetai*). Na tai kas! Neimk j galvą!

LUČETA. (*Garsiai, kad visos girdėtų*). O ta: „Lik sveikas, Tita-Nane, lik sveikas, Tita-Nane!“

KEKA. Ką jūs, senjora? Ar tik nesišaipote iš manęs?

ORSETA. Pasakyk jai, kad per daug nesišakotų.

LIBERA. Tegū verčiau j save pasižiūri.

LUČETA. Aš? O ko man j save žiūrėti? Aš ne kokia šlerva!

PASKUA. (*Lučetai*). Liaukis! Neprasadėk! Lyg nežinotum, kas jos per vienos!

KEKA. O kokios gi mes?

ORSETA. (*Liberai*). Kaip tau rodos, ko ji iš mūsų nori?

LIBERA. (*Orsetai*). Neprasadėk! Anot žmonių, duok kvailiui kelią...

LUČETA. Žiūrėk, kokia išmintinga! Protingos mergaitės nevilioja jaunikių iš savo kaimynių.

ORSETA. O ką mes iš jūsų paviliojom?

LUČETA. Ką? Ką? Ogi Titą-Nanę, mano jaunikį.

KEKA. Tita-Nanė jus metė.

PASKUA. Nieko panašaus!

LIBERA. Visa gatvė girdėjo.

PASKUA. Neieškokit priekabių, senjora!

ORSETA. Užčiaupkit srėbtuvę, karve neraliuota!

LUČETA. Girdėjot? Ak tu, gyvate!

LIBERA. *(Su pašaipą, piktai).* Tik pamanykit, kokia gražuolė.

LUČETA. Tai jau už tavo seserį tikrai gražesnė!

KEKA. Nekibk prie manęs, bjaurybe!

LUČETA. Eik tu, sutre!

ORSETA. Aš sutrė? Tuoj aš tau parodysiu!

Eina viena prie kitos, nori susikibti.

PASKUA. Aš tau taip snukį išakėsiu, kad tikra motina nepažins!

LIBERA. Tu?

ORSETA. Ak tu, stipena! Akis išdraskysiu!

LUČETA. Tu pati stipena!

ORSETA. *(Kerta jai per nagus).* Na palok dar, palok!

LUČETA. *(Užsimoja).* Ak tu šitaip?

LIBERA. *(Stumteli Paskuą).* Neljšk, sakau!

PASKUA. *(Stumteli Keką).* Tu dar stumdysies?

ORSETA. Še tau! Še tau! *(Muša).*

VISOS. *(Mušasi ir rėkia).* Še tau! Še tau!

Vienuolikta scena

Tos pačios ir padronė Fortunatas.

FORTUNATAS. Ia abar as? Obos, aikit! Aikit akiau!

Moterys vis dar rėkauja ir pešasi. Fortunatas puola į jų būrį, išskiria ir varo saviškes namo.

LIBERA. Gavai? *(Išeina).*

KEKA. Palauk, tu dar atsiimsi! *(Išeina).*

ORSETA. Aš tau visus gaurus nurausiu! *(Išeina).*

PASKUA. Ak tu, šliundra! Jei nebūtum man rankos išsukus ištėkščiau tave kaip karvės vašką! (Išeina).

LUČETA. Jeigu jūs, memekli, nesutramdysit savo bobų, aš jums tokį puodą ant galvos išversiu, kad visą gyvenimą neatsiuostysit. (Išeina).

FORTUNATAS. Aikit, aurybės! Akeiktos obos! Ale ur ik obos, en ietenos. Odėl i ako monės: oba iš atų – atams engviau. (Išeina).

Dvylikta scena

Kambarys privačiuose namuose.

Izidoras ir Tita-Nanė.

IZIDORAS. Eime, eime, nesivaržykite. Mes ne teisme ir ne valdiškoj įstaigoj. Čia padoraus žmogaus namai. Jis gyvena Venecijoje, o Kjudžoj būna tik dukart per metus. Namus saugoti ir raktus palieka man, taigi dabar aš čia šeimininkas. Čia mes pasitarsime, pagalvosime, kaip geriau visus sutaisyti. Aš draugams visada padedu ir jus, kjodžiečius, labai myliu.

TITA-NANĖ. Jūs labai malonus, senjore padėjėjau.

IZIDORAS. Na eime, čia mes vieni...

TITA-NANĖ. O kurgi kiti?

IZIDORAS. Padronė Vinčencas ieško Vėplos. Vėliau ateis čia. Jis žino, kur ateiti. Padronę Tonį nusiunčiau į kanceliariją pašaukti mano tarno. Santaikai sutvirtinti pora butelių vyno nepakenks. Na o Bepas nuėjo pakviesti donos Liberos ir padronės Fortunato.

TITA-NANĖ. O jeigu Vėpla nenorės ateiti?

IZIDORAS. Nenorės pats – bus atvestas su policija. O dabar, kol čia mes vieni, dar syki aptarkime mano pasiūlymą. Jums patinka Kekina? Imtumėt ją?

TITA-NANĖ. Tiesą sakant, imti jos nenorėčiau. Nelabai ji man prie širdies.

IZIDORAS. Kaipgi dabar? Rytą jūs man kitką kalbėjot.

TITA-NANĖ. O ką aš kalbėjau?

IZIDORAS. Sakėte: „Nežinau, aš ne visai laisvas“. Dar klausėte, kiek ji turi kraičio. Aš ir sakau: „Du šimtus su viršum“. Man pasirodė, kad ir kraitis jums tinka, ir mergina prie širdies. Tai ko gi dabar sukate uodegą?

TITA-NANĖ. Aš visai nesuku uodegos, jūsų šviesybe! Jūsų šviesybe, juk mudu su Lučeta jau dveji metai mylimės. Jeigu ir užviriau šią košę, tai tik iš pavydo ir meilės. Juk aš tyčia pasakiau, kad jos nenoriu, bet Lučetą, jūsų šviesybe, aš myliu, labai labai myliu! Kai žmogus supyksta, jis pats nežino, ką kalba. Dar šįryt Lučetą galėjau užmušti. Kak kiek būčiau jai kaukštelėjęs plaktuku. Bet, po šimts, dabar aš atsileidau ir nenoriu jos mesti! Myliu ją, nors tu ką! Ji užgavo man širdį, aš pasakiau, kad jos nebenoriu, o dabar gailiuosi.

IZIDORAS. Še tau kad nori! O aš liepiu pakviesti doną Liberą ir padronę Fortunatą. Galvojau, viską aptarsim ir Keką už jūsų išleisim.

TITA-NANĖ. (*Nepatenkintas*). Nuolankiausiai dėkoju, jūsų šviesybe.

IZIDORAS. Tai ką, nenorite jos?

TITA-NANĖ. (*Kaip anksčiau*). Ačiū už gerą širdį.

IZIDORAS. Atsakykit: taip ar ne?

TITA-NANĖ. Ne, jūsų šviesybe.

IZIDORAS. Tada eikit visi po velnių! Man nusispjauti!

TITA-NANĖ. Kaip jūs galite taip kalbėti, jūsų šviesybe? Aš mažas žmogelis, neturtingas žvejys, bet esu padorus, jūsų šviesybe.

IZIDORAS. Aš nepatenkintas, nes labai jau norėjau tą mergaitę išleisti už vyro.

TITA-NANĖ. Tik neįsižeiskite, jūsų šviesybe, bet aš norėčiau jums pasakyti porą žodžių.

IZIDORAS. Nebijokite, sakykite drąsiai.

TITA-NANĖ. Jūsų šviesybe, tik labai prašau, neįsižeisti.

IZIDORAS. Neįsižeisiu, neįsižeisiu, nusiraminkit. (*Sau*). Įdomu, ką jis man nori pasakyti?

TITA-NANĖ. Aš jus labai gerbiu. Aš visada jūsų paslaugoms. Bet jeigu turėčiau vesti, už jokių pinigų nenorėčiau, kad koks didelis senjoras taip rūpintųsi mano žmona.

IZIDORAS. Brangusis Tita-Nane! Kas tau šovė į galvą? Tai prajuokinai mane, garbės žodis! Tavo galva, kodėl aš taip rūpinuosi ta mergaite?

TITA-NANĖ. (*Pašaipiai*). Kodėl? Todėl, kad jai linkite gera! Tik gera, o ne bloga!

IZIDORAS. Aš doras žmogus ir negaliu...

TITA-NANĖ. Et, tiek jau to...

IZIDORAS. (*Sau*). Tai pasiutėlis!

Trylikta scena

Tie patys ir padronė Vinčencas, vėliau Tofolas.

VINČENCAS. Štai ir mes, jūsų šviesybe. Vargais negalais prikalbėjau jį ateiti.

IZIDORAS. Kur jis?

VINČENCAS. Lauke. Pašaukti?

IZIDORAS. Pašaukite.

VINČENCAS. Tofolai, eikite čia.

TOFOLAS. Einu, dėdule. (*Lenkiasi Izidoriui*). Jūsų šviesybe!

IZIDORAS. Prieikite arčiau.

TOFOLAS. (*Vėl lenkiasi*). Jūsų šviesybe, senjore padėjėjau!

IZIDORAS. Sakyk, kodėl tu nenori taikytis su tais trim vyrais, su kuriais šįryt susivaidijai?

TOFOLAS. Todėl, kad, jūsų šviesybe, jie nori mane užmušti.

IZIDORAS. Jeigu jie siūlo taikytis, vadinasi, nebenori užmušti.

TOFOLAS. Jūsų šviesybe, jie tokie sukčiai...

TITA-NANĖ. (*Grasina Tofolui*). Ei tu!

IZIDORAS. (*Tita-Nanei*). Nusiraminkite. (*Tofolui*). O tu kalbėk mandagiau arba pasodinsiu į cypę.

TOFOLAS. Kaip įsakysite, jūsų šviesybe.

IZIDORAS. Už tai, kad mėtei akmenis, tave galima patraukti į teismą. O už tai, kad pirmas atbėgai skūstis, turėsi sumokėti teismo išlaidas. Žinai?

TOFOLAS. Iš ko aš mokėsiu, jūsų šviesybe? Juk aš neturtingas. (*Padronei Vinčencui ir Tita-Nanei*). Na užmuškit mane! Papjaukit! Aš vargšas žmogelis!

IZIDORAS. (*Sau*). Iš pažiūros – tikras mulkis, o iš tikrųjų – velniškai gudrus.

VINČENCAS. Tai nori taikytis ar ne?

TOFOLAS. Noriu būti tikras, kad manęs neužmuš.

IZIDORAS. Gerai, aš už juos laiduoju. Tita-Nane, ar duodat žodį, kad jo neliesit?

TITA-NANĖ. Taip, jūsų šviesybe. Tegu tik nelenda prie Lučetos ir nesitrainioja aplink jos namus.

TOFOLAS. Man, brolyti, Lučeta visai nerūpi ir trainiojuos aš ten ne dėl jos, visai ne dėl jos.

IZIDORAS. Po šimts! Tai dėl ko?

TOFOLAS. Jūsų šviesybe, juk aš irgi norėčiau vesti.

IZIDORAS. Ak štai kur šuo pakastas! Ką gi esi nusižiūrėjęs?

TOFOLAS. Jūsų šviesybe...

VINČENCAS. Orsetą?

TOFOLAS. Dar ko!

IZIDORAS. Tai gal Keka?

TOFOLAS. (*Juokiasi*). Bravo, jūsų šviesybe, bravo!

TITA-NANĖ. Meluoj!

TOFOLAS. Kodėl aš turiu meluoti?

TITA-NANĖ. Ir pati Keka, ir dona Libera, ir Orseta sakė, kad sėdėjai šalia Lučetos ir jai pirkinėjai visokius skanėstus.

TOFOLAS. Aš tik paerzinti norėjau...

TITA-NANĖ. Ką paerzinti?

IZIDORAS. (*Tita-Nanei*). Raminkis! (*Tofolui*). Ar tau Keka tikrai patinka?

TOFOLAS. Garbės žodis, patinka!

IZIDORAS. Ir tu ją vestum?

TOFOLAS. Žinoma, vesčiau.

IZIDORAS. O ji už tavęs ar eitų?

TOFOLAS. Tai pasakėt! O kodėl gi neitų? Ji man tokių žodelių prikalbėjo, kad čia nė pakartoti negaliu. Tiesa, jos sesuo mane išvijo... Bet kai įsirengsiu Vige keleivinę valtį, ir ji kitaip ims giedoti.

IZIDORAS. *(Sau).* Na šitas, rodos, tik ir sutvertas Kekinai.

Keturiolikta scena

Tie patys, padronė Tonis, ir tarnas su buteliais.

TONIS. Štai ir tarnas, jūsų šviesybe.

IZIDORAS. Puiku! Statyk čia butelius, eik į virtuvę ir atnešk iš indaujos taures.

Tarnas išeina.

TONIS. *(Vinčencui, tyliai).* Kaip reikalai, padrone Vinčencai?

VINČENCAS. *(Toniui, tyliai).* Gerai, gerai. Čia tokie dalykai paaiškėjo... Viskas bus gerai.

IZIDORAS. Na Tofolai, gali džiaugtis, aš tau iškelsiu vestuves.

TOFOLAS. Būtų gerai, jūsų šviesybe.

TONIS. Ei Tofolai, su kuo gi?

IZIDORAS. Su Kekina.

TONIS. O mano brolis Bepas ves Orsetą.

IZIDORAS. Nuostabu! O Tita-Nanė – Lučetą.

TITA-NANĖ. Jeigu ji pasitaisys, tai gal ir vesiu.

IZIDORAS. Užteks, užteks! Nėr čia ko pūstis! Trejos vestuvės iš karto – ir baigtas kriukis. Sueisime čia ir visi kartu atšvęsime. Aš vaišinu. Papuotausim, pasilinksminsime!

TOFOLAS. Pasilinksminsime, padrone Toni.

TONIS. Pasilinksminsime, padrone Vinčencai?

VINČENCAS. Tai bus linksma!

IZIDORAS. O jūs, Tita-Nanė, linksmintis nenorite?

TITA-NANĖ. Noriu, noriu! Tikrai nebėgsiu slėptis.

IZIDORAS. Vadinasi, taika!

TOFOLAS. *(Apkabina Tonį).* Taika!

TONIS. *(Apkabina Tofolą).* Taiką!

TOFOLAS. *(Apkabina Titą-Nanę).* Nebepyksti?

TITA-NANĖ. *(Apkabina Tofolą).* Tu irgi nepyk.

TOFOLAS. *(Apkabina Vinčencą).* Padrone Vinčencai!

VINČENCAS. Būsime draugai! Visi draugai!

Penkiolikta scena

Tie patys ir Bepas.

TOFOLAS. *(Šoka apkabinti Bepo).* Drauguži, taika, mes dabar giminės!

BEPAS. Palaukit! Ko čia įsirikėt? Nė žodžio ištarti neleidžiat! Toni, aš turiu tau šį tą pasakyti.

IZIDORAS. Kas atsitiko?

BEPAS. Kad žinotumėt, kas ten darėsi? Klykė, draskėsi, plaukus viena kitai rovė! Baisu!

IZIDORAS. Kas?

BEPAS. Mano svainė Paskua, Lučeta, dona Libera, Orseta ir Keka. Ėjau jų pašaukti, kaip buvo liepęs senjoras padėjėjas. O jos manęs nė į namus neįsileido! Neįsileido! Orseta prieš pat nosį duris užtrenkė. Lučeta nė girdėt nenori apie Tita-Nanę! Visos rėkia lyg skerdžiamos! Kad tik vėl nesusipeštų!

TITA-NANĖ. Tai velnio bobos! Tai velnio bobos! *(Išėina).*

TONIS. Einu ginti savo pačios. *(Išėina).*

BEPAS. Ir vėl bus muštynės! Oi ir vėl bus muštynės. *(Išėina).*

VINČENCAS. Kurgi jūs! Kurgi jūs! Ko taip karščiuojatės? *(Išėina).*

TOFOLAS. Tik nedirskit liesti Kekos, girdite! nedirskit liesti Kekos! *(Išėina).*

IZIDORAS. Kad jus kur giltinė parautų! Kad jus kur giltinė parautų! *(Išėina).*

Šešiolikta scena

Gatvė, namai kaip kitose scenose. Lučeta ir Orseta savo namuose prie langų. Paskua viduje.

LUČETA. Tai mano brolis tavęs nebenori, ar ne? Tiesą sakant, tu jam visai ne pora.

ORSETA. Pagalvok tik! Susirasiu kitą!

LUČETA. Ką gi tu susirasi?

ORSETA. Kad ir žilą!

LUČETA. Verčiau sakyk, eržilą! Kaip tik tau!

ORSETA. Nepraustasnuke!

LUČETA. Tu dar didesnė!

ORSETA. Užsičiaupk! Aš padori mergina!

LUČETA. Padorios nelaksto paskui bernus!

ORSETA. Palok, palok dar, tu kale!

LUČETA. Baik ieškoti priekabių!

PASKUA. (*Už kulisy*). Lučeta, eik šen! Lučeta!

LUČETA. Nešk kudašiy iš mūsų gatvės!

ORSETA. Ar aš?

LUČETA. Tik jau ne aš!

PASKUA. (*Už kulisy*). Lučeta!

ORSETA. (*Rodo špygą*). Matai?

LUČETA. Mauk iš čia! (*Išeina*).

ORSETA. Sutrė pasmirdus! Aš tai ištekėsiu. O tu? Kas tave ims? O jeigu kas ir paims – bus vargšas! Gyvą užpjaus ta pasiutbobė! Tik, laimė, kad tu neištekėsi. Ir Tita-Nanė matysi kaip savo ausis. Neves jis tavęs, nors tu jį auksu apipiltum!

LUČETA. (*Grįžta į balkoną*). Baisiai jis man rūpi! Aš pati už jo neisiu, nors čia man keliais šliaužiotų!

ORSETA. Taigi! Ėstų šuo mėsa, ale kad neėda!

LUČETA. Taip, taip! Tegu veda tą sutrę, tavo seserį.

ORSETA. Na na! Mandagiau!

PASKUA. (*Už kulisy*). Lučeta!

LUČETA. Jeigu tik norėsiu tekėti, jaunikių netruks.

ORSETA. Neabejoju! Kas nežino, kad turi globėją!

LUČETA. Užsičiaupk, arba aš tau gerklę užkišiu!

PASKUA. (*Už kulisy*). Lučeta!

ORSETA. (*Pašaipiai*). Oi, kaip išgąsdinai!

LUČETA. Ir išgąsdinsi.

ORSETA. Šūdą tu išgąsdinsi!

LUČETA. Verčiau eisiu, nenoriu terštis rankų. (*Išeina*).

ORSETA. Eik, eik, baidykle! (*Išeina*).

LUČETA. (*Grįžta*). Bandelė!

ORSETA. (*Grįžta*). Plepaila!

LUČETA. Pasmirdėlė! (*Išeina*).

ORSETA. Stipena! (*Išeina*).

LUČETA. (*Grįžta*). Kokia gražuolė!

ORSETA. (*Grįžta*). Koks rožės žiedelis!

Septyniolikta scena

Tos pačios, Tita-Nanė, vėliau padronė Tonis ir Bepas.

TITA-NANĖ. *(Lučetai).* Ką tu čia apie mane pripliauškei?

LUČETA. Atsikabink! Eik pas savo Keką. *(Išeina).*

ORSETA. *(Tita-Nanei).* Neliesk jos! Ar nematai, kad ji kvankt?

TONIS. *(Orsetai).* O tu ko čia plėšaisi?

ORSETA. *(Toniu).* Visi jūs kiaulės.

BEPAS. Orseta, Orseta!

ORSETA. Eik tu žinai kur! *(Išeina).*

TONIS. *(Tita-Nanei).* Kad mano namuose tavo kojos daugiau nebūtų!

BEPAS. Ir kad man čia daugiau nesitrainiotum!

TITA-NANĖ. Kur aš norėsiu, ten ir vaikščiosiu. Aišku?

BEPAS. Vėplą aš tik pagąsdinau, bet tau tikrai snukį sumalsiu! *(Jeina į namus).*

TITA-NANĖ. *(Stukteli delno briauną per sulenktą alkūnę).* Va tau!

TONIS. Ir mano tartanoje nesirodyk! Gali sau ieškotis kito šeimnininko. Aš susirasiu geresnį. *(Jeina į namus).*

Aštuoniolikta scena

Tita-Nanė, vėliau padronė Vinčencas, vėliau Tofolas, vėliau Izidoras.

TITA-NANĖ. Rupkės jūs! Vienas iš jūsų man užmokės.

VINČENCAS. Kas čia dedasi, Tita-Nane?

TITA-NANĖ. Eikit visi po velnių! Eikit visi po velnių! Kur mano peilis? Tuoj aš...

VINČENCAS. Ko čia tu dabar? Ar pasiutai?

TITA-NANĖ. Tegų man pakaria, bet pirma aš jums, rupenos, žarnas paleisiu!

TOFOLAS. Štai ir aš. Kaip reikaliukai?

TITA-NANĖ. Kad raktelsiu peiliu!

TOFOLAS. Aš nieko nežinau!

Bėga ir staiga užgriūva ant įeinančio Izidoro.

IZIDORAS. *(Niukteli jį ir partrenkia žemėn).* Ak tu, galvijau!

TOFOLAS. Gelbėkit!

IZIDORAS. *(Tofolui).* Ko čia tu dabar?

TOFOLAS. *(Keliasi).* Nori mane papjauti.

IZIDORAS. Kas nori tave papjauti?

TOFOLAS. Tita-Nanė.

TITA-NANĖ. Nieko panašaus!

IZIDORAS. (*Tita-Nanei*). Dink iš čia!

VINČENCAS. Jūsų šviesybe, jis ne Vėplą nori užmušti, o Bepą ir padronę Tonį.

IZIDORAS. (*Tita-Nanei*). Dink iš čia, sakau!

VINČENCAS. (*Tita-Nanei*). Na eime. Jeigu liepia, reikia klausyti. Eime!

IZIDORAS. (*Vinčencui*). Išveskite jį, padrone Vinčencai, ir pabūkite su juo. Palaukite aikštėje prie kirpyklos ir krautuvės. Jeigu reikės, aš jus pašauksiu.

VINCENČAS. (*Izidorui*). Klausau, jūsų šviesybe. (*Tita-Nanei*). Na eime!

TITA-NANĖ. Aš neisiu.

VINČENCAS. Tai ko tu dabar? Eime. Aš padorus žmogus, nebijok.

IZIDORAS. Eik, eik su padrone Vinčencu. Ir žiūrėk, kad jo klausytum. Turėk kantrybės, palauk ir būsi patenkintas, aš tau sakau. Viską sutvarkysiu kaip nori.

TITA-NANĖ. Aš jums pasikliauju, jūsų šviesybe. Nors esu neturtingas, bet doras žmogus, jūsų šviesybe. Pasikliauju jums, jūsų šviesybe, senjore padėjėjau. (*Išėina su Vinčencu*).

Devyniolikta scena

Izidoras ir Tofolas.

IZIDORAS. (*Sau*). Geros lazdos jiems reikia, štai ko! Iškart nusiramintų! Bet tada netekčiau malonumo. (*Garsiai*). Tofolai, eik šen!

TOFOLAS. Jūsų šviesybe!

IZIDORAS. Šnektelkime su ta mergaite ir pažiūrėkime, ar išeis kas nors iš tavo vedybų su ja? Gerai?

TOFOLAS. Oi, būtų gerai, jūsų šviesybe! Tik šnekėti reikia su dona Libera ir mergaitės svainiu padrone Fortunatu.

IZIDORAS. Ar jie dabar namie?

TOFOLAS. Nežinau, jūsų šviesybe. Gal man šūktelti?

IZIDORAS. Verčiau užėikim vidun.

TOFOLAS. Man negalima užėiti.

IZIDORAS. Kodėl?

TOFOLAS. Kįdžoje, jūsų šviesybe, vaikinui nedera lankytis namuose, kur yra nesusižadėusių merginų.

IZIDORAS. Betgi jūs daugiau nieko ir nedarot, tik meilinatės kits kitam.

TOFOLAS. Gatvėje, jūsų šviesybe, meilintis galima, o paskui reikia pirštis. Jei pasipiršai, gali ir į namus užėiti.

IZIDORAS. Kad taip, tai kviesk juos čionai.

TOFOLAS. Ei, padrone Fortunatai, dona Libera, ar jūs namie?

Dvidešimta scena

Tie patys ir dona Libera, vėliau padronė Fortunatas.

IZIDORAS. *(Sau).* Ir vėl ta kurtausė! Kaip aš su ja susikalbėsiu?

LIBERA. Kas atsitiko? Ko nori?

TOFOLAS. Štai senjoras padėjėjas...

LIBERA. Ką įsakysite, jūsų šviesybe?

IZIDORAS. Šit kaip? Jūs, jau matau, nebekurčia?

LIBERA. Ne, jūsų šviesybe. Tada turėjau slogą. Dabar jau praėjo.

IZIDORAS. Taip greitai?

LIBERA. Prieš porą minučių.

IZIDORAS. Nekreškit juokų! Tada kurčia dėjotės, kad nereikėtų atsakinėti.

FORUNATAS. Ūsų iesybe!

IZIDORAS. O, ir kūmas Vapūnas čia! Džiaugiuosi, džiaugiuosi! Atėjau paklausti, ar nenorite ištekinti Kekinos?

LIBERA. Kur nenorėsi, jūsų šviesybe! Mielai jos atsikratyčiau.

FORTUNATAS. Ūsų iesybe, aš uosiu ai imtą ukatų.

LIBERA. Dar pusšimtį pati susitaupė.

IZIDORAS. Ir aš pusę šimto jai išrūpinsiu.

LIBERA. Duok dieve jums sveikatos! O kas būtų jaunikis?

IZIDORAS. *(Rodo Tofolas).* Štai. Patinka?

FORTUNATAS. Ofolas? Ofolas? Itas eštukas? Asjutėlis?

TOFOLAS. Aš neliečiu tų, kurie patys manęs neužkabinėja.

LIBERA. Kaipgi jie pragyvens su tokia maža valtele?

TOFOLAS. Aš greit turėsiu didelę. Argi nežinot?

LIBERA. Juk tu stogo virš galvos neturi! Kur gyvensit?

FORTUNATAS. A ik ne alty su auna ačiute ulėsi?

TOFOLAS. O jūs pasilaikykite šimtą dukatų ir už juos duosit man valgyti.

IZIDORAS. Teisingai. Vyras žino, ką šneka. Jis protingesnis nei aš galvojau. Priimkit jį kuriam laikui užkuriu.

LIBERA. Ar ilgam, jūsų šviesybe?

IZIDORAS. *(Tofolui).* Kaip manai, ar ilgam užteks tos šimtinės?

TOFOLAS. Nežinau. Kokiems šešeriems metams turėtų užtekti.

FORTUNATAS. Ešeri etai! Agalvok ik! Ešeri etai!

IZIDORAS. Tu, matau, labai taupus.

TOFOLAS. Spręskite pats, jūsų šviesybe.

IZIDORAS. (*Liberai*). O jeigu metus? Gerai?

LIBERA. (*Fortunatui*). Na kaip, padrone?

FORTUNATAS. Aip asakysit, aip i us, eimininke, aip i us.

TOFOLAS. Aš sutinku, jūsų šviesybe.

IZIDORAS. (*Liberai*). Pašaukite mergaitę. Žiūrėsime, ką pasakys ji.

LIBERA. Keka!

FORTUNATAS. (*Garsiai šaukia*). Eka, Eka!

Dvidešimt pirma scena

Tie patys ir Keka.

KEKA. Štai ir aš! Ko norite?

LIBERA. Ar nežinai?

KEKA. Žinau! Viską girdėjau.

FORTUNATAS. E eu! Auseisi, a?

IZIDORAS. (*Kekai*). Na ir ką pasakysite?

KEKA. (*Izidorui*). Ar galima vieną žodelytį?

IZIDORAS. Prašom.

KEKA. (*Izidorui, tyliai*). Tai su Tita-Nane jokios vilties?

IZIDORAS. (*Kekai, tyliai*). Griežtai atsisako.

TOFOLAS. (*Sau*). Ką jis ten jai į ausį šnibžda?

KEKA. (*Izidorui, tyliai*). O kodėl?

IZIDORAS. (*Kekai, tyliai*). Myli Lučetą.

TOFOLAS. Jūsų šviesybe, senjore padėjėjau.

IZIDORAS. Ko?

TOFOLAS. Norėčiau ir aš paklausti, ką judu šnabždatės.

IZIDORAS. (*Kekai*). Tai spręskite: eisite už jo ar ne?

KEKA. (*Liberai*). Ką jūs pasakysit, sesute? (*Fortunatui*). Ką jūs pasakysite, svaini?

LIBERA. O ką pasakysi tu pati? Nori ar ne?

KEKA. Kodėl gi ne?

TOFOLAS. (*Nudžiugęs*). Ji sutinka! Girdite? Ji sutinka!

IZIDORAS. Na mano vaikai, jeigu aš imuosi ką daryti, tai nemėgstu tūpčioti vietoje. Greičiau baigsim – greičiau bus vestuvės.

Dvidešimt antra scena

Tie patys ir Orseta, vėliau Bepas.

ORSETA. Ak šit kaip! Mano kraitis jau treji metai sukrautas, o ji, nors ir jaunesnė, ištekės anksčiau už mane?

FORTUNATAS. Aip, aip! Iesa, ikra iesa!

KEKA. O tau kas? Pavydi? Tekėk ir tu! Kas gi draudžia?

FORTUNATAS. Aip, aip! Ekė ad ori.

LIBERA. (*Orsetai*). Juk turėjai sužadėtinį! Tai kam jį užgavai?

FORTUNATAS. Aip, aip, am?

IZIDORAS. (*Liberai*). Jos jaunikis, berods, Bepas?

LIBERA. Bepas, jūsų šviesybe.

FORTUNATAS. Aip, aip, Epas.

IZIDORAS. Palaukit! (*Atsigręžia į Bepo namus*). Ar Bepas namie?

Įeina Bepas.

BEPAS. Aš čia, jūsų šviesybe.

IZIDORAS. Kodėl susipykot su Orseta?

BEPAS. Ar aš, jūsų šviesybe? Tai kad ji mane plūdo. Ir šalin vijo.

IZIDORAS. (*Orsetai*). Girdite, senjora?

ORSETA. Jūsų šviesybe, kai apima pyktis – protas aptemsta. Prišneki, ko nereikia, o vėliau gailiesi.

IZIDORAS. (*Bepui*). Girdite? Ji nebepyksta.

BEPAS. Kad ir aš jau atlyžau.

IZIDORAS. Vadinas, taika. (*Orsetai*). Jeigu nenorit, kad Keka ištekėtų anksčiau už jus, duokite ranką Bepui pirmoji.

ORSETA. (*Liberai*). Ką pasakysit, sesute?

LIBERA. Kam čia mane klausit?

FORTUNATAS. (*Linksmi*). A, Seta, uok am anką, uok am anką!

Dvidešimt trečia scena

Tie patys ir Lučeta.

LUČETA. (*Bepui*). Ak tu, bjaurybė! Drįsti vesti mergšę, kuri mane šitaip dergė?

IZIDORAS. (*Sau*). Še tau kad nori!

ORSETA. (*Lučetai, jsiutusi*). Mergšę?

LIBERA. Ei tu, nesišakok!

FORTUNATAS. Na, na, na, na, na...

BEPAS. Nežinau nė ką sakyti, nė ką daryti, bet noriu vesti, ir gana!

LUČETA. Pirma aš turiu ištekėti! Kol aš namuose, svainė čia kojos neįkels.

IZIDORAS. (*Bepui*). Kodėl neleidžiate jos už vyro?

BEPAS. Kad Tita-Nanė ją metė.

IZIDORAS. Tofolai, pašokėk į aikštę. Prie kirpyklos rasi padronę Vinčencą. Pasakyk, kad ateitų ir atsivestų Titą-Nanę. Na ko stovi?

TOFOLAS. Bėgu, jūsų šviesybe! Keka, aš tuoj grįšiu. (*Išeina*).

LUČETA. (*Sau*). Jei Keka teka už Vėplos, tai nėr ko man pavyduliauti Tita-Nanei!

IZIDORAS. Na moterys, štai jums puiki proga susitaikyti. Teisingai aš kalbu?

LUČETA. Jeigu jos ant manęs nepyks, aš irgi ant jų nepyksiu.

IZIDORAS. (*Liberai, Orsetai ir Kekai*). O jūs ką j tai pasakysit?

ORSETA. Man jau visas pyktis praėjo.

LIBERA. Aš? Mano būdas geras... jei tik man akių nedrasko.

IZIDORAS. O jūs, Keka?

KEKA. Ką jūs! Mano irgi labai sugyvenamas būdas.

IZIDORAS. Tai susitaikykit. Ir pasibučiuokit.

ORSETA. Aš galiu.

LUČETA. Tai bučiuokimės, ar ką.

Dvidešimt ketvirta scena

Tie patys ir Paskua.

PASKUA. Čia dabar kas? Tu nori taikytis? Su šitom? Su šitom smarvėm?

IZIDORAS. O viešpatie! Dar jos čia betrūko!

PASKUA. Kur tai matyta! Šitaip mane plūdo!

IZIDORAS. Nusiraminkit, moterėle! Ar verta taip ilgai pykti?

PASKUA. Kaip aš galiu nusiraminti? Man ir dabar ranką štai čia skauda. Nenoriu nusiraminti.

ORSETA. *(Sau).* Gaila, kad tau visai jos nenulaužiau!

Dvidešimt penkta scena

Tie patys ir padronė Tonis.

IZIDORAS. Ei, padrone Toni!

TONIS. Jūsų šviesybe...

IZIDORAS. Jeigu nesutramdysit savo pačios...

TONIS. Girdėjau, girdėjau, jūsų šviesybe, viską girdėjau. *(Paskuai).* Taikykis! Ir gyviau!

PASKUA. Nė nemanau!

TONIS. *(Grėsmingai).* Taikykis, sakau!

PASKUA. Nesitaikysiu, ir viskas!

TONIS. *(Ima lazda).* Girdėjai, ką sakiau?

PASKUA. *(Sumišusi prieina).* Gerai jau, gerai. Susitaikysiu.

IZIDORAS. Bravo! Bravo! Bravisimo!

LIBERA. Eik šen, Paskua.

PASKUA. Einu, einu.

Apsikabina.

LIBERA. O jūs, mergaitės?

Visos apsikabina ir bučiuojasi.

IZIDORAS. Bravo! Bravo! Puiku! Tegyvuoja taika!.. Kol vėl susiriesite.

Dvidešimt šešta scena

Tie patys, padronė Vinčencas, Tita-Nanė, Tofolas, vėliau tarnas.

VINČENCAS. Štai ir mes, jūsų šviesybe.

IZIDORAS. O! Eikite šen. Na Tita-Nanė, man laikas įrodyti savo gerus ketinimus, o jums – kad esate tikras vyras.

VINČENCAS. Kaip tik tą patį ir aš stengiausi Tita-Nanėi išaiškinti ir, jis padarys viską, ko jūsų šviesybė panorės.

IZIDORAS. Eikite šen ir užmirškite viską, kas buvo. Susitaikykite su visais iš veskite Lučetą.

TITA-NANĖ. Ak jūsų šviesybe? Nevesiu jos, nors mane pakarkit!

IZIDORAS. Va tai tau!

LUČETA. *(Sau).* Jį reikėtų kaip džiovintą menkę apdaužyti.

PASKUA. *(Tita-Nanei).* Jeigu tu svajoji apie Kėką, tai nieko neišeis. Štai pažiūrėk: ji išteka už Tofolo.

FORTUNATAS. Aš ai imtą ukatų uodu.

TITA-NANĖ. Tegū sau teka už ko nori! Kas man darbo!

IZIDORAS. *(Tita-Nanei).* Kodėl nenorite vesti Lučetos?

TITA-NANĖ. Todėl, kad man pasakė: „Eik po velnių!“. Taip ir pasakė.

LUČETA. Matai koks! O tu man ką prišnekėjai?

IZIDORAS. Na ką gi! Kas nori, tas nori, o kas nenori – taip jam ir reikia. Vieną porą mes turime. Kėka ir Tofolai, duokite vienas kitam ranką.

TOFOLAS. Aš sutinku.

KEKA. Ir aš.

ORSETA. Tai jau ne, jūsų šviesybe! Palaukite! Pirma aš.

IZIDORAS. Ar girdi, Bepai? Na, ko stovi kaip stuobrys?

BEPAS. Manęs prašyti nereikia.

LUČETA. *(Bepui).* Ne, senjore! Jeigu neištekėsiu aš, tai ir tu nevesi.

PASKUA. Teisybę sako Lučeta.

TONIS. O aš ką? Grybo vietoj? Manęs nė atsiklausti nereikia?

IZIDORAS. Žinot, ką jums pasakysiu? Eikit visi po velnių! Išprotėt nuo jūsų galima. *(Nori išeiti).*

KEKA. *(Izidorui).* Palaukit!

FORTUNATAS. Ūsų iesybe!

ORSETA. *(Izidorui).* Palaukit! Kurgi jūs?

FORTUNATAS. *(Stabdo Izidorą).* Ūsų iesybe!

LIBERA. *(Izidorui).* Pakentėkit valandėlę!

IZIDORAS. *(Lučetai).* Per jus viskas nueis šuniui ant uodegos.

LUČETA. Jūsų šviesybe, neprikaičiokit man. Nenoriu, kad per mane viskas iširtų. Kad aš jau tokia bloga, tegū viena ir kentėsiu. Tita-Nanė manęs nenori! Toks, matyt, likimas! Bet kuo aš jam nusikaltau? Gal ir pasakiau, ko nereikėjo, tik ir jis man prišnekėjo visko. Bet aš jį myliu ir jam atleidau. O jeigu jis nenori man atleisti, vadinasi, manęs nemyli. *(Verkia).*

PASKUA. *(Jausmingai).* Lučeta!

ORSETA. *(Tita-Nanei).* Žiūrėk, ji verkia.

LIBERA. *(Tita-Nanei).* Iš tikrųjų verkia.

KEKA. *(Tita-Nanei).* Man jos taip gaila.

TITA-NANĖ. *(Sau).* Po šimts! Jeigu man nebūtų gėda...

LIBERA. (*Tita-Nanei*). O tu? Negi širdies neturi? Vargšėlė! Akmenį – ir tą sugraudintų!

TITA-NANĖ. (*Lučetai, gana šiurkščiai*). Na ko čia dabar?

LUČETA. Nieko.

TITA-NANĖ. (*Lučetai*). Na liaukis, liaukis...

LUČETA. Ko tu iš manęs nori?

TITA-NANĖ. Ko čia dabar dūdas paleidai?

LUČETA. (*Jausmingai*). Galvažudys! Šunsnukis!

TITA-NANĖ. (*Įsakmiai*). Nutilk!

LUČETA. Juk tu mane mest nori.

TITA-NANĖ. O tu mane kankinsi?

LUČETA. Ne!

TITA-NANĖ. Mylėsi mane?

LUČETA. Mylėsiu.

TITA-NANĖ. Padrone Toni, dona Paskua, jūsų šviesybe! Jeigu jūs nieko prieš... (*Lučetai*). Duok ranką.

LUČETA. (*Duoda ranką*). Še.

TITA-NANĖ. (*Vis dar šiurkščiai*). Dabar tu mano žmona.

IZIDORAS. Bravo! (*Tarnui*). Ei Siurbėle!

TARNAS. Jūsų šviesybe!

IZIDORAS. Dumk kuo greičiau ir padaryk ką liepiau.

TARNAS. Bėgu!

IZIDORAS. Na Bepai, dabar jūsų eilė.

BEPAS. Mano? Nieko nėra lengviau! Padrone Fortunatai, dona Libera, jūsų šviesybe! Jeigu jūs nieko prieš... (*Duoda ranką Orsetai*). Vyras ir žmona!

ORSETA. (*Kekai*). Dabar gali tekėti ir tu. Man vis tiek.

IZIDORAS. Tofolai, kieno eilė?

TOFOLAS. Mano. Padrone Fortunatai, dona Libera, jūsų šviesybe! Jeigu jūs nieko prieš... (*Duoda ranką Kekai*).

KEKA. (*Izidorui*). O kraitis?

IZIDORAS. Aš padorus žmogus. Būkite rami.

KEKA. (*Tofolui*). Štai mano ranka!

TOFOLAS. Žmonele!

KEKA. Vyreli!

TOFOLAS. Valio!

FORTUNATAS. Alio! Inksmiau! Monele, aš okti oriui!

TARNAS. (*Izidorui*). Viskas paruošta kaip įsakėte.

IZIDORAS. Na jaunieji, linksmiau! Aš šio to paruošiau, ir muzikantai jau čia. Na eime! Paūšime, pašoksime, net žemė sudrebės.

ORSETA. Ne, ne. Pašokim geriau čia.

IZIDORAS. Kad jau čia, tai čia. Kaip jūs norite. Tempkit čionai kėdes! Kvieskit muzikantus! O tu, Siurbėle, dumk greičiau į taverną, nešk vyną ir užkandžius čionai!

LUČETA. Tai paūšim, jūsų šviesybe! Čia tiek jaunavedžių! Bet, jums leidus, norėčiau tarti porą žodelių. Aš jums taip dėkinga už viską, ką dėl manęs padarėte. Ir ne tik aš viena – visi dėkingi! Tik man labai gaila, kad jūs ne kjođzietis. Išvažiuosit iš čia, imsit visiems pasakoti, ir pasklis kalbos, kad Kjođzos moterys – tikros raganos, nieko kita neveikia, vien riejas. Juk tiesą sakant, visa, ką matėt ir girdėjot – vieni juokai. Mes geros moterys, padorios. Tik linksmos. Ką jau ką, o pasilinksminti mėgstame. Ir pašokti ir padainuoti. Norėtume, kad visi apie mus galėtų sakyti: „Valio, kjođzietės! Valio, kjođzietės!“